

Velja po pošti:
 Za celo leto naprej . . . K 26.—
 za en mesec " 2.20
 za Nemčijo celo leto . . . " 29.—
 za ostalo inozemstvo . . . " 35.—
V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . . . K 24.—
 za en mesec " 2.—
 V spravi prejemaj mesečno . . . 1.70
Sobotna izdaja:
 za celo leto " 7.—
 za Nemčijo celo leto . . . " 9.—
 za ostalo inozemstvo . . . " 12.—

SLOVENEK

Inserati:
 Enostolpna pettivrsta (72 mm):
 za enkrat po 13 v
 za dvakrat " 15 "
 za trikrat " 13 "
 za večkrat primeren popust.
 Poručna oznanila, zabvalne, osmerilne itd.:
 enostolpna pettivrsta po 23 vin.
Poslano:
 enostolpna pettivrsta po 40 vin.
 Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob 5. uri pop.
 Redna letna priloga Vozni red

Političen list za slovenski narod.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
 Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74.

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 26.511, bosn.-herc. št. 7563. — Upravniškega telefona št. 188.

Junaštvo kranjskih vojakov.

Deželni glavar dr. Šusteršič je obiskal te dni na Dunaju polkovnika našega domačega 17. pešpolka, barona Stillfrieda, ki je ranjen in se zdravi v palači »Augartenpalais«, katero je nadvojvodinja Jožefa dala na razpolago za ranjence — častnike in moštvo.

Kranjski deželni glavar se je o svojem obisku izrazil tako-le:

Polkovnik baron Stillfried je ranjen na desni roki. Šrapnel mu je pognal kroglo v desno spodnjo leht pri sklepu. Krogla je obitčala v kosti in odstranili so jo zdravniki, potem ko so jo našli z Röntgenovimi žarki, operativnim potom. Polkovnik se počuti razmeroma dobro, se prosto giblje, a rana je težka, roka je nepremična in po izreku zdravnikov bo lečenje trajalo še najmanj osem tednov.

Baron Stillfried je bil ranjen v bitki pri Lvovu takoj prvi dan bitke, dne 26. avgusta. Izrazil se je izredno hvalno o hrabrosti svojega kranjskega moštva. Rekel je, da so se naši fantje borili sijajno, »fabelhaft«. »Povejte v Ljubljani,« je rekel polkovnik našemu

glavarju, »da so Kranjci postavili svojega moža, borili so se veličastno.«

Tekom zanimivega pogovora, ki se je vršil v kraju male družbe, je izustil polkovnik baron Stillfried napram navzočji zelo visoki osebi:

Rečem Vam, da sem videl čine junastva . . . Naša armada je prva na svetu! Če kdaj katera, ona zasluži zmago.«

Globoko so segle te besede v srca vseh navzočih.

Polkovnik baron Stillfried je zelo hvalil artiljerijo, ki je delovala izborna. Razmeroma velike izgube imamo zato, ker naše moštvo sili vedno k naskoku. Ne da se držati. Vedno hočejo boj »na nož«. Izvrstno funkcionira naš tren. Armada je z vsem kar najbolje preskrbljena.

Iz srca želimo junaškemu poveljniku našega kranjskega pešpolka, da se kar najhitreje popolnoma pozdravi in na čelu naših kranjskih junakov izvojuje nove lavorike in končno naše fante — ob po Božji volji določenem času — pripelje kot slavne zmagovalce v domovino.

odbora v Krynico, kamor naj se pošljejo vse vloge, ki spadajo v delokrog gališkega deželnega odbora. Gališki deželni odbor so premostili, ker se je Lvov izpraznil. Krynica so znane toplice, kjer je več velikih poslopij, v katerih so namestili gališke deželne urade.

× × ×

BOJI PRI LUBLINU.

Budimpešta, 9. septembra. S severnega bojišča se poroča, da naše čete že deset dni bombardirajo Lublin. Tudi naša pehota ima veliko opravila, da preganja Ruse z ene pozicije na drugo. Rusi so tu osredotočili štiri velike armade, ker hočejo na vsak način obdržati to važno mesto. Med tem so prodirale naše čete v velikem krogu in se ustavile severno od Lublina. Sedaj je ležeče edino le na vztrajnosti, da se doseže zmaga, ki ne more biti več daleč. Naši so zajeli veliko število Rusov in mnogo vojnega materijala. Število mrtvih Rusov je veliko.

× × ×

POLJAKI IMAJO ŽIVO VERO V ZMAGO AVSTRIJSKEGA OROŽJA.

»Glos Naroda« piše: Živimo v trenutkih največje napetosti, kajti v dolgotrajni nekaj stotin kilometrov se odigravajo zgodovinski dogodki, od katerih je odvisna usoda naše stvari. Na poljskih zemljah vre boj, kakršnega še sva ni videli. Tisočere armade se bore s kolosom, ki tira v vojno mase svojih sužnjev, da utrdi knuto, s katero ogroža Evropo. Ali ta kolos že omahuje in trdno verjemo, da pade, rušev pod seboj vislice, s katerimi je osrečeval skozi veke naš narod.

Od povsod prihajajo poročila zmag, ki naš narod upajajo in razgrevajo do boja s sovragom na smrt in življenje. Tega trenutka pričakujejo disciplinirane vrste naših legionarjev, pričakuje jih ves narod, ki je vstal kot en moč pozabivši strankarske prepire. ki mu črpajo sile. Zgodovinska ura je udarila, njeni udarci so nam ukaz, pod katerim pokorno klonimo glave. — Na zmage se ozirajo naši zatirani bratje. Tisoči ljudstva, trpečega pod carsko knuto, so dočakali uro maščevanja za prestane krivice celih rodov. Še ni svoboden del naše dežele sovražnika, ki je udril v našo deželo in ogroža našo stoličo. Ni še prodril do Lvova — ali če bi se to zgodilo, verujemo, da se ne bo dolgo tam gostil, kakor ga ni več v Tilzi in vzhodnih pruskih mestih, odkoder je bil pognan nazaj, ki je ravno

ošabno korakal proti Berlinu. Draga nam je usoda naših bratov na vzhodu, — mil nam položaj stolice, trdnjave napadov divjih druhal, ki je zdaj zopet ogrožena. Lvov je preživel huđe in nevarne čase, a obljube Jana Kazimira, storjene v katedrali lvovski, so nam porok, da Kraljica poljske krone čuva nad svojim mestom in mu pomore, da zablšči v novem žaru slave, da bo, kakor je bil, groza in trepet divjaštva z vzhoda in da skoro razobesi na zvonikih zastave zmage in svobode.

NAŠI VOJAKI POD MARIJINIMI ZASTAVAMI.

Požun, 10. septembra. Naši vrli vojaki iz Požuna in okolice so hiteli na vojsko pod Marijinimi zastavami. Lepo misel je izprožila grofica Helena Szápary, ki je tudi za ta namen največ žrtvovala. S pomočjo dobrotnikov, ki nočejo biti imenovani, s o d a r o v a l i vojakom pet Marijinih zastav. Pater rektor Leopold Fiedler, družbe Jezusove, je daroval podobo Jezusovega srca in Sv. Štefana, župnik vitez pl. Csaykowski pa Marijino sliko.

× × ×

KAJ PRIPOVEDUJEJO »BEGUNCI« IZ LVOVA.

(Izvirno pismo »Slovenec« iz vojnega poročevalskega stana.)

5. septembra 1914.

Besedo »begunci« sem namenoma dejal med ušesca; kajti tu v resnici ne gre za begunce, marveč bolj rečeno za »ekspatirance«. Iz Lvova bežati ni nihče imel vzroka — izvzemši morda največje bojazljivce; kajti oblasti so o pravem času vse odredile, da prebivalstvo ni bilo izpostavljeno nobeni nevarnosti. Ti »begunci« pripovedujejo tedaj različne podrobnosti, za katere seveda prepuščam odgovornost njim samim.

Ti ljudje torej pripovedujejo, da se je v Lvov že čulo grmenje topov, ko so se vršili boji 40 km daleč od mesta; ob vzhodnem vetru bi to ne bilo neverjetno. Ze v tem času so začeli prvi vlaki voziti lvovsko prebivalstvo. Ljudje so se seveda vozili brezplačno, in sicer k sorodnikom, bogatejši kamor so sami hoteli, revnejše prebivalstvo so pa baje porazdelili med posamezne okraje in občine, kjer so preskrbljeni na državne stroške. Tudi imetje prebivalstva se je po možnosti rešilo. Obenem prebivalstvom so se preselile tudi oblasti. Vse to pa da se je zgodilo že v času, ko so bili Rusi še daleč od Lvova, iz česar

Naše čete izuale novo bitko pri Lvovu.

V okrožju Lvova se je pričela nova bitka. To je kratko uradno poročilo našega generalnega štaba, ki je došlo večeraj zvečer. Kmalu nato na smo dobili brzjavko našega vojnega poročevalca, da so v tej bitki pričeli naši z ofenzivo. Nato je večeraj zvečer »Slovenec« vest o bitki pri Lvovu in naši ofenzivi razglasil po Ljubljani. Bitka se je pričela v lvovski okolici, katero so naše čete pretekli teden prostovoljno zapustile. To veliko pomeni, posebno še, ker so naše čete pričele v tej bitki z ofenzivo in ker se je ta bitka vnela vsled napada naših čet. To mora odpreti oči tudi onim, ki niso zaupali poročilom, da so naše čete prostovoljno zapustile Lvov. Pobiti, bežeči armadi je komaj mogoče, da bi se postavila v obrambo v svojih novih pozicijah, še manj pa da bi po petih ali šestih dneh mogla pričeti z ofenzivo. Naša armada se je iz zgolj taktičnih razlogov umaknila za Lvov, kjer je našla ugodnejše pozicije in skoro gotovo dobila tudi novih ojačenj. Sedaj je pa šla naša armada s svežo močjo in staro hrabrostjo v boj proti sovražniku. Sovražnik, ki je bil dosedaj vajen sprejeti naše čete v dobro utrje-

nih pozicijah, je imel v teh par dneh komaj toliko časa, da bi se dobro pripravil za nove boje.

Cela avstrijska monarhija spremelja v tej bitki našo hrabro armado z iskreno željo, da bi dosegla novih lavorik in vrgla sovražnika nazaj čez mejo.

× × ×

Dunaj, 9. septembra. (Kor. urad.) V okrožju Lvova se je pričela nova bitka. — Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, generalni major.

× × ×

Vojni poročevalski stan, 9. septembra. (Brzjavka »Slovenec« vojnega poročevalca.) V okrožju Lvova so avstrijske čete pričele z ofenzivo.

× × ×

SEDEŽ GALIŠKEGA DEŽELNEGA ODBORA Premeščen.

Dunaj, 10. septembra. Iz Krakova poroča »Reichspost«: Listi objavljajo uradno poročilo, da je radi vojnih dogodkov gališki deželni odbor sklenil, da premesti sedež gališkega deželnega

LISTEK.

Izvirno pismo »Slovenec« iz vojnega poročevalskega stana.

LVOV.

5. septembra 1914.

Kakor sem vam že brzjavil, so naše čete zapustile Lvov, toda nikakor ne v begu. To sicer ni posebno veselo, a tudi ne posebno žalostno poročilo; ker se pa navadno ob izpraznitvi kakega večjega mesta širijo različna ugibanja in govorice, ki nimajo prav nič opraviti z resnico, bodo naslednja izvajanja morda koristna za širše občinstvo, da bo stvarni položaj bolj presojalo. (Izrecno pa povdarjam, da so ta izvajanja moje osebno mnenje, in s štampiljo vtisnjena opazka: »Od vojnega poročevalskega stana dovoljeno.« nikakor ne pomenja, kakor bi bile s tem uradno potrjene moje kombinacije, marveč znači to le toliko, da moj članek ni morda »državi nevaren«.)

Naš generalni štab je moral iz vsega početka računati z dejstvom, da je za Avstrijo nemogoče, Rusijo istočasno na celi fronti odločilno potolči. Ruska premoč, ki je bila cela dva meseca pred nami mobilizirana (pod pretvezo, da se

vpoklicujejo rezervisti), je analogno s številom prebivalstva obeh držav vendarle prevelika, da bi jo mogli v prostoru 400 km istočasno z ena k i m i silami napasti. Vsi se sicer zavedamo premoči naše armade, kar se tiče vojaške izobrazbe, vsi poznamo hrabrost naših čet, njihovo moralčno samozavest itd., toda številna premoč igra kljub temu zelo važno vlogo, ki je ne smemo prezreti. In kakor vsak moder človek ne računa samo z najboljšim slučajem, marveč tudi z najslabšim, tako je gotovo tudi naš generalni štab pretehtal okolnost, da nas Rusija po številu svoje armade prekaša.

Drugič smo morali računati tudi s tem, da bo morala Nemčija kljub svoji pripravljenosti, da nam pomaga in kljub zavezniški zvestobi vsaj v začetku vojne vse svoje brambne sile vreči na Francosko, da bomo torej vsaj v začetku vojne proti Rusiji sami nase navezani, t. j. da bi se utegnili ruska številna premoč v začetku najbolj čutili.

Tretjič: Dasi vemo, da je »v državi Ruski mnogo gnilega«, smo morali vendar vpoštevati, da ne smrdi ravno v celi Rusiji in da vojaške sposobnosti ruskega vojaka tudi niso kar tako. Držanje Rusov v dosedanjih bojih je to mnenje tudi potrdilo.

Iz tega sam po sebi sledi naslednji zaključek: Ako premogočnega nasprotnika ne morem na celi črti potolči, ga bom

skušal zgrabiti in potolči v posameznih delih. Za izvedbo tega načrta se običajno drži glavno moč v eni skupini, da more ofenzivno nastopati, druga skupina pa ima nalogo sovražnika zadržavati, in sicer dotlej, dokler se moč prve skupine ne oprosti. Ta vojni način je že Napoleon izvajal z najboljšim uspehom in po vsej priliki se je uporabil tudi pri nas.

Severna ruska skupina, ki je prodirala proti armadam Dankla in Auffenberga, je bila v zmagovitih bojih pri Krasniku in Zamošču skoro popolnoma razbita, na vsak način pa odločilno potolčena. Od 40 ruskih divizij (brez kavalerije) jih je že veliko število izključenih iz boja; ta uspeh pa še izpolnjuje zmagovito prodiranje pruskih zborov od severa sem. Lahko torej upamo, da bo vsaj Auffenbergova armada, ki stoji severno od Lvova, in sicer ne bogve kako daleč, kmalu prosta, da se bo v zvezi z našo dosedanjo defenzivno skupino, ki se je umaknila iz Lvova, bodisi s celo svojo močjo ali pa le z enim delom vrgla v bok ruski glavni sili ali pa jo celo zgrabila v hrbtu in jo odrezala od lastne dežele. Možnost za to je vsekakor dana; ali se bo pa tudi udeležila, tega ne morem presoditi. Da je pa to možnost ustvaril, to je velika zasluga generala Auffenberga, ki je z redko prevdarnostjo in veliko silo prodril rusko bojno črto, ki je že grozila, da se

sklene okrog nas, severno rusko armado izoliral in odločilno potolkel, tako da je ruska glavna sila, ki prodira proti Lvovu, sedaj sama sebi prepuščena.

Avstrijska, pri Lvovu stoječa skupina, je tedaj imela nalogo, da bi sovražnika vsaj zadržavala, ako sama ni mogla ofenzivno nastopati. Ako bi bila mogla tudi ta skupina nastopati ofenzivno, bi bilo še toliko bolje, toda »ultra posse nemo tenetur«. Kakor hitro se je tedaj v začetnih bojih pokazalo, da je ruska čez Brody prodirajoča sila premočna, da bi jo bilo mogoče vreči, smo prešli v defenzivo, da toliko časa ostanemo defenzivni, dokler nam uspeh na tej ali oni strani (severno) ne omogoči, da tudi v lvovskem prostoru začnemo z ofenzivo, kar se utegne zgoditi že v malo dneh.

Naša defenzivna skupina je svojo nalogo sijajno izvršila. Ozemlje krog Lvova nam omogočuje, da se počasi, korak za korakom, v polnem redu pomikamo nazaj; pri tem je postajal obroč, ki so ga naše čete tvorile krog Lvova, vedno manjši in ožji, s čemer so bile izgube na naši strani izravnan. Tudi Ruse je to njihovo prodiranje stopnje za stopnje stalo neizmernih žrtev, ker bi bili sicer gotovo poizkusili, da nam pri Lvovu zadajo odločilni udarec. Ker tega niso storili, je to dokaz, da so njihove moči izdatno oslABLJENE; ali bodo mogli svoje izgube pravočasno izpo-

jasno sledi, da je že tedaj obstajal načrt, da se Lvov v danem slučaju izprazni, to je, da se je že v naprej računalo s to možnostjo.

Ljudje sami so seveda malodušni, skoroda obupani; to pa ni čudno. Zanje je Lvov pač glavno mesto, čegar izguba nanje močno vpliva. Še bolj je seveda potrla ljudi, da so deloma zapustili svoje imetje; ne pomislijo, da se je Lvov baš zato izpraznil, da se obvarje pred bombardiranjem! Te čisto človeške zadeve nam na naraven način pojasnjujejo obupnost teh ljudi; zgrešeno, čisto zgrešeno pa bi bilo iz zadržanja in obupnega govorjenja teh »ekspatirancev« izvajati kake zaključke o vojaškem položaju.

× × ×

USODA LVOVSKIH ČASOPISOV.

Izmed Lvovskih dnevnikov je izšel dne 3. septembra samo »Slovo Polskie«, a le na dveh straneh. Dnevnik prinaša sledečo vest: Poroča se nam, da je Maršalek z deželnim odborom pred odhodom iz Lvova poveril posle deželnega odbora v Lvovu in vodstvo drugih uradov dr. Henriku Savčinskemu, izročil mu je tudi skrb in varstvo nad poslopji v Lvovu, ki so last dežele. Vsled tega bo uradovala in izplačevala deželna blagajna v nedeljo in ponedeljek cel dan priglašene obveznosti in deželni odbor bo v omenjenem delokrogu tudi dalje posloval. Uradniki in funkcionarji deželnega odbora, ki so v Lvovu, imajo dolžnost se zadržati v svojih pisarnah.

× × ×

NADŠKOF SZEPTICKY V RUSKIH ROKAH.

Dunaj, 10. septembra. (Kor. urad.) Ukrajinska delegacija pravi, da je rusinski nadškof Szeptický v Lvovu v ruskih rokah. Na večkratno prigovarjanje, naj mesto zapusti, je dejal, da ostane v mestu.

× × ×

POVELJNIK RUSKIH ARMAD NA POLJAKE.

Veliki knez Nikolajevič je izdal na Poljake razglas, v katerem prepoveduje nabiranje poljskih prostovoljcev in pa delitev streljiva med nje. Velikodušne ruske obljube in koncesije bodo veljale le v slučaju, da se bodo Poljaki lojalno obnašali. Poljske prostovoljce in Sokole bo ruska armada, ako jih dobi, z orožjem v roki, brezobzirno kaznovala.

× × ×

RUSKI VOJAKI V RUMUNIJI.

Dunaj. Kakor se poroča iz Bukarešta, je prekoratil večji del ruske vojske, ki se je borila pri Novoselcih,

polniti z novimi četami, je pa še veliko vprašanje.

Lvov ima smolo, da leži ravno v prostoru, ki se je začasno izpraznil. Na drugi strani je pa Lvov veliko mesto in povrhu še glavno mesto Galicije. Takega mesta se gotovo ne prepusti rado sovražniku; kajti politični in moralčni vtisi so tudi pomembni. Pomislimo n. pr. na pomen Pariza za Francoze. Sedaj je pa med Lvovom in Parizom ta razloček, da je Pariz državno glavno mesto, Lvov je pa kljub svoji velikosti vendarle samo provincialno mesto, ki je pač pomembno za Poljake, ne pa za državo. Ker je pa razpoloženje med Poljaki tudi važno za nas, se je bilo treba vprašati: kateri oziri so važnejši, politični ali vojaški? Politični oziri so govorili za vzdržanje, vojaški pa za izpraznenje mesta. Sedaj pa vsak lahko pojmi, da v danem trenutku vojaški interesi stoje visoko nad vsem drugim in mala nevolja, ki bi se radi izpraznitve Lvova utegnila pojaviti med kratkovidnejšimi Poljaki, bo bogato odtehtana z ugodnostmi, ki jih dobi naš vojaški položaj vsled izpraznitve mesta. Vzdržanje Lvova, čegar lega je v vojaškem oziru jako neugodna, bi bilo zvezano z neizmernimi žrtvami in je vrhu tega veliko vprašanje, če bi bila imela ondi žrtvovana kri kak smisel in cilj. Mestu ostane sedaj prihranjeno obstajanje; Rusi pa najbrže ne bodo dolgo uživali Lvovske vsiljene gostoljubnosti.

Za Ruse je Lvov itak nevaren. Ruskemu armadnemu vodstvu najbrže ne bo neznan, da ima avstrijska severna armada po zmagi pri Zamošču precej prosto roko! Kakšnega pomena je ta avstrijski uspeh za Ruse, bodo Rusi sami najbolje vedeli. Lahko nastopi slučaj, da bi se odločili z naporom obupanca napasti Avstrije, predno bi bilo severni armadi močnejše, da bi vmes posegla; vprašanje je le, če so po uničujočih bojih pred Lvovom še sposobni za to, oziroma če se bomo mi podali v odločilno bitko baš takrat, kadar bi bilo Rusom prav! Vsekako je položaj ruske glavne skupine mnogo kočljivejši, nego situacija avstrijskih armad.

rumunsko mejo, ki pa je bil takoj razorožen in ujet.

× × ×

JUNAŠKA SMRT DVEH NAŠIH ČASTNIKOV AVIATIKOV.

Dunaj, 10. septembra. (Kor. urad.) Naša častnika aviatika nadporočnik Flassig in poročnik Wolf sta na sovratnem bojišču padla junaške smrti, ko sta svoj aviatiki poklic izvajala. Flassig je bil tri dni pred svojo smrtjo po višan za nadporočnika.

× × ×

RUSI ZASTRUPILI ŽIVINO.

Krakovska »Nova Reforma« piše iz Miehova: Pod odhodu Rusov je izbruhnila med domačimi živalmi neka kuga, vsled katere je veliko živine poginilo. Na ribnikih so plavale cele množine mrtvih gosi, rac, kokoši. Ovce, prašiči, krave so kar padale mrtve na tla. Preiskava je dognala, da so Rusi pred odhodom vrgli v ribnik celo zalogo špirta iz tovarn za čiščenje špirta. Živali, ki so pile iz ribnika, za poginile za zastrupljenjem alkohola.

RUSKI IZZIVAČI.

Kakor poročajo krakovski listi, so pripeljali v mesto 8 ruskih izzivačev, ki so jih prijeli v Krimantovi pri Miechowi. V vasi Niemce so prijeli tudi 3.

RUSKI PLEMENITAŠI PUSTILI V MONAKOVEM DOLGOVE.

Iz Monakovega poročajo, da so razni ruski plemenitaši, ki so zapustili mesto, pustili pri raznih obrtnikih veliko dolga. Razne tvrdke so vložile proti njim več tožba pri sodiščih. Med njimi so: kneginja Bariatinsky, princ Gagarin, knez Galicin, štabni kapitan Jablensky, hči ruskega generala Verfakina.

× × ×

JUNAŠKI AVSTRIJSKI INFANTERIST.

Infant. 31. tešinskega domobranskega polka se je v bitki pri Suhem Dolu dne 24. avgusta junaško izkazal. V nekem kritičnem trenutku je sam ob sunku na sovražnika celo stotnijo potegnil za seboj. Sam je dirjal naprej, iztrgal distančne kole pred sovražnikovo utrjeno postojanko in je res zavzel sovražnikovo postojanko. Reif je bil takoj za desetnika povišan. Drugi dan je postal še drznejši. S svojo strelsko četo je spredaj v najhujšem sovražnikovem ognju iz topov in iz pušk toliko časa vztrajal, da je ostalo moštvo, ki se je petkrat do šestkrat nazaj umaknilo, končno ostalo pri njegovi četi. Dne 28. avgusta je vodil Reif že en vod tako junaško, da je zelo pripomogel, ko so Ruse preganjali. Nekaj ur pozneje je zapazil 100 Rusov, ki so se pripravljali, da na krilu in za hrbtom Avstrijce napadejo. Reif je hitro zbral 40 mož, navalil na 300 korakov oddaljenega sovražnika, z bajonetom prebodel njih poveljnika in jih pozval, da naj se udajo. Ker so streljali Rusi naprej, jih je polovico s svojimi ljudmi pobil, ostale pa prisilil, da so zbežali.

× × ×

TRJE RUSKI GENERALI PADLI.

Dunaj, 10. septembra. »Petersburger Zeitung« poroča, da je ruska armada izgubila v bitki z Nemci na Vzhodnem Pruskem tri generale. Padla sta še poleg generala Samzonova tudi generala Martoš in Zeslič.

× × ×

RUSKA VODKA OB MOBILIZACIJI.

Kakor je znano, ima Rusija od leta 1897. monopol žganja. Leta 1912. je dobila država iz tega monopola 626 milijonov čistih dohodkov. Seveda ta monopol zelo slabo na ljudstvo vpliva in Rus je še ponosen, da sme piti to državno pijačo, da s tem še vladne blagajne podpre. Pravi državni dobrotnik je vsak pijanec na Ruskem.

Vlada je napravila tudi veliko prodajalnic žganja, v katerih si kupi lahko vsak mušič »frakelj« žganja. Ljudi se kar tare v teh prodajalnah. Rus je čuden človek. Vam je abstinent dolgo časa, in sicer brez težave. Potem pa gre in se napije, da obleži.

Ruska vlada, ki je imela žalostne skušnje v rusko-japonski vojski, je »vodko« ob letošnji mobilizaciji kratkoma vojakom prepovedala. Vlada je ukazala podreti točilnice žganja; izdala za celo državo prepoved uživanja žganja in prodajanja vojakom. Ta prepoved je veljala toliko časa, da so došle vse ruske čete na mejo. Noben ruski vojak ni smel piti in s seboj vzeti kake žgane pijače, niti takih zdravil, ki so z alkoholom kaj v »žlahti«.

Kako strogo so izvajale ruske oblasti to prepoved, dokazuje to, da so gostilnice in čajnice, ki so vojakom kljub prepovedi žgane pijače prodajale, ka-

znovali z zaporom do treh mesecev ali pa s kaznijo 3000 rubljev. Več njih so pa kar lokal zaprli.

Seveda so ga poskušali ruski vojaški skrivaj piti, da jih niso poveljniki videli. Ima pa vsak vojak strog ukaz, da ne sme med vojsko piti alkoholnih pijač. Vendar pravijo že naši ranjenci, da so tu in tam našli na katerega Rusa, ki je imel s seboj »flašco rumca«.

RUSKI VOJAKI OROPALI POLKOVNO BLAGAJNO.

Breslava, 9. septembra. Belgijska korespondenca poroča iz Striegaua: Dva ruska vjetnika sta se sprla in pričela obdelavati z noži. Spor je nastal vsled tega, ker sta drug drugega obdolžila rona polkovne blagajne. Ko so ju preiskali, so našli za okoli 10.000 mark ruskega papirnatega denarja. Tudi pri drugih vjetnikih so našli večje vsote denarja, katerega pred vojsko gotovo niso imeli.

× × ×

RUSKA ZMAGA NESREČA ZA BULGARIIJO.

Sofija, 10. septembra. (Kor. urad.) Ugledni pisatelj Vazilij Angelov piše v Kambani: Koristi Bulgarije zahtevajo, da se Rusija uniči. Od močne Rusije moremo le zlo pričakovati. Zmaga Rusije bi bila za nas prava narodna nesreča. Hartwigova politika je danes politika vseh Rusov. Velika Bulgarija bi bila od Rusi je neodvisna in bi prepredavala ruska stremjenja za zasedbo Dardanel. Na oklic ruskih panslavistov, da naj Bulgarija Rusiji pomaga, moremo le odgovoriti: Ne apelirajte več na bratska in slovanska čuvstva, ker ste jih sami pokopali in pahnili Bulgarijo v brezno! Mislite li, da eno leto zado- stuje, da se pozabi, da je slovanska Rusija storila najpodlejše dejanje, ker je Macedonijo med naše sovražnike razdelila? Danes noben Bulgar ne veruje

Kako je bila uničena srbska timoška divizija. — Nad deset tisoč Srbov poraženih.

V noči od sobote na nedeljo so poskušali Srbi, da uderejo na hrvatski teritorij pri Mitrovici, a so bili popolnoma potolčeni, da ni niti glasnik prišel v Srbijo, da sporoči srbskemu poveljstvu, kako so se uračunali, ko so mislili, da so naše meje nezavarovane.

Srbi so se poslužili teme in noči, da pridejo čez Savo in zasedejo Mitrovico, ta prevažni ključ železniških prog in cest v rodovitnem Sremu. Brez dvoma so računali, da nimamo na naši strani skoro nič vojakov razen nekaj črnovojnikov, druga vojska je pa vsa v Galiciji, a so se grozno ogoljufali. Naša armada jih je pustila, da se mirno izkrcajo in da celo napredujejo na našem teritoriju, nato jih je pa obsula od vseh strani s koncentričnim ogujem, tako da je cvet srbske vojske, timoška divizija, danes popolnoma uničena. Mislijo, da je bilo Srbov okoli 10.000. Od teh je bila polovica vjeta, druga polovica pa deloma pobita, deloma ranjena.

Pomen te zmage moremo šele tedaj dobro razumeti, ako preštudiramo važnost Mitrovice za vojne operacije. Ze stari izvrstni strategji, Rimljani, so imeli tukaj svoj tabor in so ustanovili močno kolonijo, ki je bila križišče cest, ki so peljale iz Slinka in Panonije v Carigrad. To mesto je bilo tako važno, da so tudi rimski cesarji tukaj dalje časa stanovali, na primer cesar Probo. Tudi danes je Mitrovica križišče cest, ki vodijo iz Bosne in Slavonije proti Zemunu in Belgradu.

Srbska vojna uprava je hotela tukaj udreti, ker je upala, da bo najslabši odpor in da bo tako presekala pot med našimi četami v Bosni in dolnjem Sremu, posebno pri Zemunu. Od tukaj bi Srbi lahko mogli operirati proti Zemunu in spraviti v nevarnost tamkajšnje pozicije od zahodne in južne strani (iz Belgrada). Zaradi tega bi se motile tudi naše pozicije na spodnji Drini, pa so Srbi morebiti računali, da pozneje udro tudi čez Drino. Brez dvoma so upali na pomoč enega dela tamošnjega prebivalstva, ali so se, kakor rečeno, zelo zmotili.

Cel načrt srbske vojaške uprave je vsled te naše sijajne in dobro premisljene taktike prekršan. Srbi so popolnoma potolčeni in se bodo dobro premislili, preden zopet udere na hrvatski teritorij.

× × ×

Budimpešta. »Az Est« poroča iz Novega Sada: Tisti del srbske timoške divizije, kateri ni šel na hrvatsko ozemlje pri Mitrovici, ampak pri gornjem

vašim hinavskim obljubam in podpisu vašega carja.

Vojaški kural, Slovenec Rozman padel v boju pri Lvovu.

Od neke osebe, ki je bila priča bitke pri Lvovu, smo dobili sledeče poročilo:

Pri kraju Gologry je padel dne 27. avgusta c. kr. vojaški kural Valentin Rozman, ravno ko je hitel nekemu težko ranjenemu na pomoč. Zadet je bil ravno v srce. Rusi niso kljub razobešeni zastavi »Rdečega križa« prizanesli obvezovališču in so tako tudi na ranjence streljali. Vojaški kural Rozman je postal žrtev takega zločina vojskovanja Rusov.

Pokojni kural je bil rojen 13. februarja l. 1871. v Mostu pri Breznici na Gorenjskem. Posvečen je bil v duhovnika v Celovcu 25. julija 1896. Vojaški kural je postal l. 1905. Prideljen je bil vojaški bolnišnici v Gradcu. Ko je izbruhnila vojska, je bil prideljen najprej k štabu 6. divizije čet, nato je pa bil vpoklican k 7. pešpolku. Pokojni kural Rozman je bil pri vojaštvu in pri civilnem prebivalstvu zelo priljubljena oseba.

Kural Rozman je poznan slovenskim fantom po svoji knjižici: »Krščanski vojak«. Leto je bil par mesecev tudi v Ljubljani, kjer je namestoval tukajšnjega vojaškega kurata g. Maračiča, ki je bil na dopustu. Bil je zelo simpatičen, ljubeznjiv mož, ki je bil poln ognja za dušno brigo našega vojaštva. Bil je inteligenten gospod, ki se je trudil vedno osebno in s peresom med naše vojake, zlasti slovenske, zanesti pravega katoliškega duha. Kolikokrat nam je pravil: Najboljši, najzvestejši in najbolj junaški so fantje, ki so prešinjeni od verskega duha.

Čast spominu moža, ki je padel na bojišču za tako plemenito delo in storil tako plemenito smrt!

delu Save, je prišel v tak položaj, da je njegova katastrofa neizogibna.

× × ×

UNIČENJE SRBSKE TIMOŠKE DIVIZIJE.

Budimpešta, 10. septembra. »Pester Lloyd« poroča o vjetju več tisoč Srbov pri Mitrovici.

Srbski gospodji zrastle greben.

Ponoči na nedeljo je srbsko armada do pri Mitrovici ob Savi doletela krvava lekcija. Srbski vojskovodje so najbrže sodili, da je naša monarhija vrgla vse svoje sile razven nekaj brezvrednih ostankov na severno vzhodno bojišče in da je prepustila za proti Srbiji sklenjeno defenzivo le slabe in v vojaškem oziru manj vredne črnovojniške in maršne formacije. Gospodji je zato zopet zrastle greben in ustvarili si je lahko poceni vojno slavo. Sklenili so drzno podjetje: čez Savo gremo, vdrimo v ogrsko ozemlje in prenesimo vojsko, ki se je bila dozdej na srbskih tleh, v ozemlje naše monarhije.

Timoška divizija prekorala Savo.

Ponosno nalogo so poverili timoški diviziji, puncici srbske armade, elitni četi srbske armade, kateri edini so še tako veliko podjetje zaupali. Nikdar se ni še kako drzno namišljeno podjetje tako žalostno izjalovilo, kakor to. Ponosna timoška divizija je pri Mitrovici res prekorala Savo, a niti enemu možu iz njenih vrst ni bilo usojeno, da bi se bil na srbski breg vrnil; izvzemši onih, ki so jih valovi Save vrgli mrtve na srbsko obrežje.

Srb sprejet s strašnim ognjem in obkoljen.

Naše čete so mirno dopustile, da se srbski junaki mirno izkrcajo. Mirno puste, da se jim približajo Srbi, ki so prišli čez Savo ponoči pod varstvom teme. Gotovo so upali, da naše sile počivajo. A so se zmotili in so se za svojo zmoto morali krvavo pokoriti. Sovražnika, ki se je plazil proti našim četam, so čuječi naši vojaški sprejeli z morečim ognjem in ga obkolili. Kar niso pobili naši, je utonilo ob umikanju v Savi ali je na bilo vjeto. Niti eden, ki se je udeležil te srbske ofenzive, ni ušel iz tega boja. Oficialno poročilo našega poveljnika ceni, da je bilo v tem boju vjetih 5000 Srbov. Timoška divizija, ki je, kakor tudi druge srbske divizije, v dose-danjih bojih veliko trpela, je morala kljub temu še šteti vsaj 10.000 mož. V boju pri Mitrovici je bilo vjetih 5000 mož, približno ravno toliko Srbov (torej tudi 5000) je moralo v boju poginiti.

Naša srbska meja je dobro in strogo zastražena.

V Srbiji zdaj vsaj vedo, da so naše meje dobro zastražene, da si smo del čet, ki so bile prvotno dirigirane na jugovzhod, odposlali na rusko bojišče. To je za Srbe draga lekcija. Srbska armada ne bo lahko prebolela, ker je bila popolnoma uničena ena njena cela divizija, in to še celo timoška divizija, ki obsega najboljše čete in ker Srbija niti ne razpolaga z velikim številom divizij.

Fatalen izid tega poizkusa vpadu v padu bo pač vzel Srbom veselje, da v bodoče podvzamejo taka pustolovstva. Le njih blazna zamozavest je mogla dozoreti misel vpadu v naše ozemlje. Izid tega poizkusa ozdravi temeljito Srbe njihove ošabne samozavesti. Zdaj vedo, da našo mejo proti njim brani sila, ki je za njih nepremagljiva in si ob tem jeklenem zidu k večjemu svoje glave krvavo razbijajo.

Vse, kar ni padlo, je bilo vjeto.

O srbskem poizkusnem vpadu pri Mitrovici poroča ogrski brzojavni urad iz Zagreba: Časnikarski urad deželne vlade objavlja sledeče uradno poročilo:

Včeraj, 6. septembra, so avstro-ogrski čete razkropile srbsko timoško divizijo, ki je pri Mitrovici Savo prekoručila. Vse, kar ni bilo vjeto, je padlo. Dozdaj je vjetih 5000 mož in zarubljene veliko vojnega materiala. Frank, general pehote.

× × ×

Od druge strani poročajo o naši zmagi pri Mitrovici: V noči od sobote na nedeljo je bilo prebivalstvo Mitrovice na vse zgodaj zbudeno iz spanja vsled močnega gromenja topov. Gromenja je trajalo do opoldne. Del prebivalstva je mesto zapustil ravno pred par dnevi, ker so z druge strani Srbi streljali na mesto. Na zahtevanje oblasti so zapustili mesto v soboto v velikem številu žene in otroci, tako da so ostali sami moški. Srbi so mislili, da je Mitrovica naša najslabša postojanka, ter so mislili, da so vojaki odšli proti severu. V soboto so Srbi prešli Savo na pontonih, ladjah in narejenih mostovih. Srbov je bilo okoli 10.000 in so udri proti Rumi. Naše čete so stale v polukrogu okoli Rume in so pustile Srbe prodirati v notranjost. Končno naši svoj polukrog sklenejo in prične se velika bitka. Artiljerija, ki je stala

med obema občinama Sazina in Jarak na dobro utrjeni višini, je razbijala od Srbov narejeni most. Naš ogenj je strašno deloval. Srbske čete so bile popolnoma uničene. Del je bil potisnjen v Savo, kjer je utonil, velik del je bil ubit ali pa ranjen, ostali so se podali.

ŽALOSTNO STANJE SRBSKE ARMADNE.

Budimpešta, 10. septembra. (K. u.) Skozi Budimpešto se je peljalo 9. t. m. 5000 srbskih vojnih vjetnikov, ki jih bodo imeli vjete blizu Ostrogon. Vjetniki pripadajo timoški diviziji in pripovedujejo, da so razmere v srbski armadi strašne. Preskrba se mora smatrati za najslabšo. Več dni so dobivali vojaki samo suh kruh in so morali stradati. Dnine so se zelo neredno izplačevale. Plačo so prav za prav dobivali le linijski polki; rezerva in črna vojska nista dobivala nobene plače. Med vojaki vlada tudi nezadovoljnost, ker se morajo Srbi v kratkem času že tretjič vojskovati. Številni so slučajji, da so se uprli nižji proti višjim. Odporna sila vojakov je tako oslabiljena, da se radi udajo.

BEDA V NOVI SRBIJI.

V Novo Srbijo je došlo veliko ranjencev iz zadnjih bojev proti avstro-ogrski armadi ob Drini. Beda v Srbiji postaja vedno večja, ker se preskrba za živili čez Srbijo ni izkazala in ker ta trg zdaj ne more dovažati toliko živil in moke, kolikor Srbija potrebuje. V Bitolju so vse za sprejem beguncev pripravili. Vse mlade može od 20. do 35. leta, ki so sposobni, da nosijo orožje, so vpoklicali in odposlali v Staro Srbijo.

250 RUSKIH ČASTNIKOV ZA SRBIJO.

Köln, 10. septembra. »Kölnische Zeitung« poroča iz Sofije, da so 250 ruskih častnikov pridelili srbski armadi, ker primanjkuje v srbski armadi častnikov.

GENERAL JANKOVIĆ V ČRNOGORI.

Rim. (Cenzurirano.) Srbski general Božo Janković je odšel z dvema podpolkovnikoma v Črnogoro, da vodi operacije.

BOLGARSKI ČETAŠI ZOPET RAZDRILI DEL SRBSKE ŽELEZNICE.

Solun, 10. septembra. (Kor. urad.) Po v Solun došli poročili so čete bolgarskih vstašev zopet razdrle del železniške proge Gevgeli v Novi Srbiji.

Nemci pripeljejo zaplenjene topove v Berlin.

Novi obupni boji Francozov in Angležev pred Parizom.

Na zahodnem bojišču Nemci neverjetno hitro napredujejo, kljub temu da se morajo boriti s francoskimi, angleškimi in belgijskimi četami. Neko še ne potrjeno poročilo trdi celo, da so tudi že Rusi izkrcali svoje čete na Francoskem. Nemške zmage so sad več kot polstoletnih energičnih priprav za vojsko. Nemške čete se hrabro boré. Pri Dienze v Lotaringiji so vrgli Bavarci svoje suknje proč, da so se lažje borili s puškinimi kopiti.

Angleška armada se je po tritedenskih bojih morala umakniti in predstaviti svoje operališče iz Boulogne v Havre. Boulogne je eno najvažnejših francoskih pristanišč in poleg Calaisa glavna prevozna točka na Angleško. S tem je padla v nemške roke vsa severozahodna Francija in se bodo francoske čete najbrže zbrale okoli Pariza. Da so Francozi in Angleži prepustili Nemcem Boulogne, ki šteje 45.000 prebivalcev in je trdnjava, ni čudno, ker so, kakor smo že poročali, Francozi celo vrsto utrdb na severu brez boja zapustili. Značilno je, da so v pristanišču Boulogne izkrcali Angleži svoje čete.

Parižani še vedno beže iz mesta, posebno odkar se čuje v mestu gromenja topov. Utrjevalna dela opravlja pod vodstvom inženirjev na tisoče ljudi. Vse šole v mestu so zaprte. Tudi vse banke so ustavile svoje delovanje. Vojaške upravne oblasti so si nadele naslov: Komisija za javno varnost v Parizu. Vsak večer se dvigne v zrak večje število oklopnih zrakoplovov, da branijo mesto pred nemškimi zrakoplovi, ki mečejo bombe. Znané pariške apaše so na mah iztrebili. Kdor ni hotel iti v bojno črto, je moral v ječo. V Parizu je sicer mirno, vendar pa vsakdo ve, da se bližajo strašni dnevi obleganja in zato je vse prebivalstvo pobito in v groznem strahu.

Londonske »Times« poročajo iz Rima, da bo ena prvih akcij novega papeža Benedikta XV. apel na države, naj vojsko v interesu človeštva ustavijo.

VELIKANSKA BITKA PRED PARIZOM.

Berlin, 10. septembra. »Berliner Zeit am Mittag« poroča, da so se pričeli novi boji s francosko armado, ki se je zbrala južno od reke Marne.

× × ×

Iz Rima došle vesti poročajo, da se vrši pred Parizom zadnja velika bitka. Bojna črta se razteza od desnega brega reke Marne do lotarinške meje v Vogezih. Bitka divja okoli krajev Nautieul, Meaux, Le Ferte, Sezanne, Vitry (vsi ti kraji leže vzhodno od Pariza južno od reke Marne) in Toul. Poleg francoskih čet se bore tudi Angleži, ki so se umaknili od Verduna proti Toulu. Podrobnosti o tej bitki še niso znane. Cela bojna črta je dolga od 250 do 300 km.

× × ×

Dunaj, 10. septembra. (Potrjeno po časnikarskem uradu c. in kr. vojnega ministrstva in po državnem pravdništvu na Dunaju.) Bitka vzhodno od Pariza se še vedno vrši.

× × ×

DNEVNO POVELJE FRANCOSEKEGA GENERALISSIMA.

Pariz čez Berlin, 9. sept. Uradno se poroča: Francoski generalissimus je izdal na čete sledeče dnevno povelje: Sedaj ni več trenutek, da bi gledali nazaj, pač pa moramo sovražnika napasti, vreči nazaj in pridobljeni teren obrdžati, naj stane, kar hoče.

FRANCOSKI ZRAKOPLOV Z DEPEŠO NA CARJA RAZSTRELJEN.

Monakovo, 9. septembra. Neki bavarski častnik je sporočil v Berlin, da je bilo pri Nancyju razstreljenih več francoskih zrakoplovov, katerih eden je imel depešo Polncareja na ruskega carja, v kateri francoski predsednik zahteva od carja, naj prične z najostrejšo ofenzivo, da pridobi Francoska osem dni počitka, ker je sicer izgubljena.

NEMŠKI ZRAKOPLOV NAD PARIZOM.

Berlin, 9. septembra. Včeraj se je zopet pojavil nemški zrakoplov nad Parizom in vrgel v mesto 12 bomb. Kakor se čuje, je bilo ubitih pet oseb.

PADEC TRDNJAVE TERMONDE.

Belgijska trdnjava Termonde (Den-dermonde), o kateri smo že poročali, da so jo vzele nemške čete, leži jugozahodno od Antwerpna. Mesto šteje okoli 10.000 prebivalcev in je važno železniško križišče. Zadnja francoska poročila, katerim pa ni verjeti, trdijo, da so Nemci Termonde zopet zapustili, potem ko so zažgali nekaj poslopij.

ZAVZETJE MESTA MEHELN.

»Frankfurter Zeitung« poroča: Visoki, znameniti zvonik v Mechelnu, ki je služil belgijskim četam za opazovanje, je od nemške artiljerije tako zdelan, da je nevarnost, da se podere. Slavno umetno delo: igranje na zvonove, je uničeno.

PROTI ANTWERPNU, GENTU IN OSTENDE.

Pariz, 9. sept. Iz Ostende se poroča z dne 7. t. m.: Nemci so včeraj prodrli severozahodno od Bruslja med Gent in Antwerpen. Zveza med obema mestoma je predrta. Pri Oordegmu, v bližini Wetterna, so bili včeraj večji spopadi. Belgijske čete so se morale umakniti.

Rotterdam, 9. sept. Nemci se pripravljajo za obstreljevanje Ostende, kjer so se izkrcale nove angleške čete. Nemci korakajo proti Gentu, potem, ko so pri Melle porazili Belgijce. Župan mesta Gent je poslal nemškim četam naproti zastopnike, da izvedo pogoje, pod katerimi bi se Gent udal.

MESTO GENT IN NEMŠKI GENERAL BOVITH.

Berlin, 10. sept. (Kor. urad) Iz Amsterdama poročajo: Nemški general Bovith je prizanesel Gentu z vojno kontribucijo, pač je pa naložil mestu gotovo mero raznih dajatev.

BITKA PRI ST. QUENTINU.

Berlin, 9. septembra. Listi poročajo o bitki pri St. Quentinu, ki se je vršila od 28. do 30. avgusta: Pri zadnjem naskoku je vzel princ Eitel Friderik boben, pričel sam bobnati in klica: Naprej, tovariši, naprej! To je dalo novega poguma, čete so se vrgle z vso silo na sovražnika in zmaga je bila kmalu dobljena.

NEMCI ZAPLENILI 70 FRANCOSEKIH AEROPLANOV.

Monakovo, 10. septembra. »Münchener Neuste Nachrichten« poročajo, da

so Nemci zarubili v Reimsu 70 francoskih aeroplanov, ki so vredni približno en milijon frankov. Aeroplani so v najboljšem stanju.

× × ×

NEMŠKI VLAKI ŠE VOZIJO NA FRANCOSEKI ZEMLJI.

Köln, 10. sept. Vojni poročevalec »Kölnischer Ztg.« piše: Pri Montmedyju morajo francoski vojni ujetniki popravljati predor. Nemške železniške čete že grade zasilno železnico. Nemški vlaki vozijo že do Montmedyja. Vse občuduje nemške pionirje, ki hitro grade mostove.

× × ×

JOFFRE IN KITHENER.

London, 10. sept. Šef francoske armade je pisal lordu Kithenerju zahvalno pismo, da so ga angleške čete v bojih tako vztrajno podpirale; zlasti sedaj v boju na desnemu krilu mu zelo pomagajo. Lord Kithener je odgovoril, da ga veseli in da je ponosen na to, da se bori angleška armada na francoski strani pod vodstvom generala Joffreja.

LORD KITCHENER JE SVOJČAS NAPOVEDAL IZKRCAVANJE RUSKEGA VOJAŠTVA NA FRANCOSEKEM.

Svojčas je lord Kitchener izjavil v parlamentu, da je v njegovem računu glede vojne tudi strahoviti činitelj, ki se še ne sme razkriti, ki bo pa, kadar se bo njegova eksistenca razkrila, mogel z začudenjem napolniti ves svet. Te besede so vzbudile veliko pozornost in ugibalo se je, da lord Kitchener misli morda na dohod indijskih čet ali pa Japoncev, morda tudi na kako strašno razstrelilno snov. Sedaj pa je skoro gotovo, da je mislil prevoz Rusov iz Arhangelska v Anglijo, ozir. na Francosko. Prevoz bo se lahko vršil tudi po zimi, ker pred Arhangelskim posebni rušilci odstranjajo led. Kje so se doslej poslale ruske čete izkrcane, je tajnost.

ANGLEŽI DELAJO RAZPOLOZENJE ZASE.

Berlin, 10. septembra. Angleži so izdali in priobčili angleško belo knjigo v nizozemskem jeziku in skušajo s tem enostranskim poročilom po Nizozemskem vzbuditi razpoloženje proti nemški državi.

ANGLEŠKE ZGUBE.

Berlin, 9. septembra. Oficijelno se poroča, da znašajo dosedaj angleške zgube 15.000 mrtvih in ranjenih.

ANGLEŽI LAŽEJO.

Berlin, 10. sept. (Kor. urad) Iz Kristianije: Trditve, angleških listov, da plujejo nemške ladje pod norveško zastavo med Newyorkom in Brazilijo, je tu vzbudila veliko ogorčenje, ker je popolnoma izmišljena.

FRANCOSKI IN BELGIJSKI BEGUNCI ANGLEŽE SKRBE.

London, 10. septembra. (Kor. urad.) »Times« piše, da postaja dohod francoskih in belgijskih beguncev na Angleško resen problem.

STRAH PRED AEROPLANI V LONDONU.

Rotterdam. »Times« poroča, da je angleška vojska dobila zapoved, da brani London pred napadi iz zraka s pomočjo aeroplanov. Zaradi tega križarijo po zraku nad Londonom neprestano vojaški zrakoplovi, in vseh vladnih zgradbah so pa postavljeni topovi.

ANGLEŽI ZADRŽALI SANITETNO LADJO »ROSS«.

London, 10. septembra. (Kor. urad.) Reuterjev urad: Angleži niso pustili ladji »Ross«, preje »Hamburg«, ki ima 12 sanitetnih oddelkov, da bi smela pod ameriškansko zastavo na morje kot sanitetna ladja. Zadržali so jo, češ, da ima preveč nemškega moštva in med njimi več nemških rezervistov.

× × ×

FRANCOSKI RADIKALNI SOCIALISTI ZAHTEVAJO, DA NAJ FRANCIJA SAMOSTOJNO SKLENE MIR.

Bordeaux, 10. septembra. V soboto je zboroval več ur ministrski svet, ki je bil zelo viharen. Močna skupina radikalnih socialistov je namreč predlagala, da naj, ko se bo sklepal mir, Francija misli le na se in da naj francoskega naroda ne žrtvuje interesom Anglije in carja. Ministrski svet je sklenil, da hoče Francijo do zadnjega moža braniti.

Revolucija na Finskem.

Neka brzojavka iz Stockholma izva, da je na Finskem revolucija. Neki revolucijski odbor v Helsingforsu je vtihotalpil iz inozemstva orožje. Ko je izbruhnila vojska, so oborožili vse Fince. Ker so umaknili zadnje dni iz Fin-

ske velik del vojaških čet, je dal revolucijski odbor v Helsingforsu znamenje za splošno vstajo. V Helsingforsu in v Wiborgu so se bili krvavi poulični boji. Na cestah so zgradili borikade in iz vseh hiš so na vojake metali bombe in streljali. Vlada dozda vstaje še ni mogla potlačiti.

Francozi silijo Švicarje v francosko armado.

Curih, 10. sept. Tu so zelo ogorčeni, ker izkuša neki pariški urad, ki zbira prostovoljce, v Franciji naseljene Švicarje prisiliti, da vstopijo v francosko armado. Neki Švicar, ki se je vrnil iz Pariza, pripoveduje, da švicarskim trgovcem dajo na izbiro, ali naj vstopijo v francosko armado, in če tega ne stori, naj takoj deželo zapuste in tako spravijo v nevarnost svojo existenco. Pod tem pritiskom se je za vstop v francosko armado prijavilo že 1500 švicarskih državljanov.

Hotentoti na Francoskem.

Rim, 10. sept. Corriere della Sera poroča preko Londona o velikem moralnem ogorčenju, katero da so v ameriškem časopisju vzbudile »nemške grozovitosti«. Obenem naznanja, da je že na poti na Francosko 40.000 vojakov iz Kanade in Avstralije. Obenem se prepeljava v Evropo več rodov iz južne Afrike.

Maroko francoska kolonija.

Berolin, 10. septembra. Rotterdamski listi poročajo, da je Francoska proti mednarodnemu pravu proglasila Maroko za svojo kolonijo.

Belgija poplavljen.

Kopenhagen, 10. septembra. (Kor. ur.) Belgijci so južno od Antwerpna v okrožju 70 km spustili vodo v deželo. Voda stoji 1 coln in nekaj palcev visoko. Storili so to v obrambo proti nemškim četam.

Egipt se upira.

Carigrad, 10. septembra. Vstaja proti angleški vladi v Egiptu se vedno bolj širi. Podnetujejo jo nove nasilnosti Angležev v egiptčanski civilni upravi. Nemiri v Aleksandriji in v Kairu zavzemajo vedno večji obseg.

Neve izgube Angležev na morju.

Berolin, 10. septembra. »Times« so dne 2. t. m. poročale naknadno listo o izgubah, izdano po admiraliteti posadk London, 10. septembra. (Kor. urad.) Kakor poroča Reuter, sta angleški ladji »Imperialist« in »Revigo« na Severnem morju zadeli na mini in sta se potopili. Dva moža posadke »Imperialista« sta utonila.

Del ruskega črnomoškega brodovja zopet revolira.

Dunaj, 10. septembra. »Politische Korrespondenz« poroča iz Carigrada: Iz Trapezunta so zopet došla poročila, ki potrjujejo, da del ruskega črnomoškega brodovja zopet revolira.

Japonski letalci nad Cingtaom.

Tokio, 10. septembra. (Čez Berolin.) Japonski letalci so metali na Cingtau bombe.

Italija je mirna.

Rim, 10. septembra. (Kor. urad.) »Agenzia Stefani« poroča, da je vest lista »Gazzete de Laussane«, da je osební in blagovni promet v Italiji deloma znižan, deloma sistiran, neresnična.

Rumunija pred vojsko?

Sofija, 10. sept. Med rumunskim kraljem Karlom in Bratianuovim ministrom je nastal javen konflikt. Vsi ministri izvemši Margilomansa, so namreč proti skupnem nastopu s centralnimi vesilami. Kralj Karol je zagrozil, da odstopi, če bo vlada zasledovala svojo dosedanja inozemska politika. Najbrže sestavi kralj uradniško ministristvo, ki mu bo predsedoval Margilomans in odredi splošno mobilizacijo.

Bolgarija ostane nevtralna.

Sofija, 10. septembra. Bolgarska vlada je odločena, da ostane nevtralna, če tudi poseže v vojsko Turcija. Značilno je pa, da sofijsko časopisje vedno ostreje piše proti Srbiji. Časopisje opisuje v najtemnejših bojah nezno usodo bulgarskega življa v Makedoniji in naglašá, da zbirajo Grki ob bulgarski meji vojake na način, ki izziva Bulgarijo.

Wied zopet vslopi v prusko armado.

Dunaj, 10. septembra. Bivši albanski knez Wied je prijavil svoj zopetni vstop v prusko armado.

Proti oderuštvi z živili.

Gradec, 9. septembra. Izšlo je naslednje svarilo: Prebivalstvo Štajerske, Koroške, Kranjske in Primorske se poziva, da naj z vso silo podpira za varstvo splošnosti po političnih in vojaških oblastih izdane odredbe proti povišanju cen. Ne sme se trpeti, da bi se maksimalni tarifi prekoračili. Neprevidno in nepatriotično je, če kupci ponujajo višje nakupne cene, kakršne določajo maksimalne cene. Trajno zadržavanje potrebnih potrebščin v višji meri, kolikor se za lasno gospodinjstvo rabi, ne bo dovedlo do dovolitve višjih cen, marveč do konfiskacije in se bo kaznovalo. Agitacija proti razglasom, ki so se tozadevno izdali itd., ni absolutno dovoljena ne posameznikom in tudi ne korporacijam, tudi ni dovoljena tozadevna javna kritika, ki bi lahko razburljivo učinkovala. Prestopke proti tem določbam bodo — če se tudi obračajo proti odredbam političnih oblastí — kaznovala izključno deželno-brambena sodišča. (Cesarska odredba s 25. julija 1914, LXXXI. p. drž. zakonika; § 2. civilne kazenske postave § 65 b, vojaška kazenska postava § 341., kazni težka ječa od enega do petih let.)

Vojaško poveljništvo ne bo trpelo, da bi kdorkoli iz morebitne splošne bede imel poseben dobiček.

Gradec, 7. septembra 1914.

Vojaški poveljnik:

Mattanovich I. r.,
generalni major.

Začetek šolskega leta.

OTVORITEV LJUDSKIH ŠOL.

V tem pogledu so se vršila pogajanja med vlado in deželnim odborom. Deželni glavar je v tej zadevi te dni tudi osebno posredoval pri naučnem ministru vit. Hussareku. Deželni odbor je zavzel to-le stališče: Sole na kmetih naj se otvorijo pred Vsemi Svetimi, ker se dotlej otroci doma rabijo. Druge šole naj se otvorijo kolikor mogoče točno, a kmečkimi otrokom naj se tudi v ostalih šolah na prošnjo staršev dovolí oprostitev. Minister vit. Hussarek je našemu deželnemu glavarju izjavil, da načeloma pritrjuje temu stališču.

Tudi glede učencev srednjih šol hoče minister upoštevati možnost, da se na prošnjo začasno oprostijo — toda ne dalje kot do Vseh svetih — če so potrebni doma za kmečka dela.

× × ×

V zavodu šolskih sester v Mariboru se vrši vpisovanje za šolsko leto 1914-1915. dne 15. septembra od 8. do 12. ure, šolski začetek je pa dne 20. septembra s slovesno sveto mašo. — Vodstvo zavoda.

ZAČETEK SREDNJIH ŠOL.

+ Vodstvo kn.-šk. zavoda sv. Stanislava naznanja, da se prične šolski pouk ob navadnem času. Sprejemni in ponavljalni izpiti bodo dne 17. septembra ob 10. uri dopoldne.

× × ×

Na c. kr. cesarja Franca Jožefa gimnaziji v Kranju se bodo vpisovali učenci za prvi razred dne 15. septembra od 9. do 12. ure dopoldan v gimnazijski pisarni. Vnvanji učenci se lahko priglasijo tudi pismeno. Sprejemne izkušnje se bodo vršile dne 16. septembra od devete ure naprej. V drugi do osmi razred se bodo vpisovali učenci dne 16. septembra.

× × ×

Začetek šolskega leta 1914/15. na c. kr. državni gimnaziji v Novem Mestu. V I. razred se bodo vpisovali učenci v sredo 16. septembra. Oglasé naj se ta dan s svojimi stariši ali njih zastopniki pri gimnazijskem ravnateljstvu in prineso seboj krstni ali rojstni list in obiskovalno izričevalo. Sprejemni izpiti za I. razred se prične v četrtek 17. sept. ob 9. uri zjutraj pismeno, ob 2. uri popoldne ustno. V II.—VIII. razred se bodo sprejemali dijaki 18. sept. V soboto, 19. sept. se otvori šolsko leto s slovesno službo Božjo in klicanjem sv. Duha ob 8. uri zjutraj v franciškanski cerkvi.

× × ×

— Na c. kr. državni višji realki v Idriji se prične šolsko leto 1914/15 dne 19. septembra s skupno sveto mašo. Učenci, ki žele vstopiti v prvi razred, naj se oglase s svojimi stariši ali njih namestniki dne 15. septembra od 9. do 10. ure osebno pri ravnateljstvu ter naj dokažejo z rojstnim listom (krstnim listom), da so že ali da bodo še v letu 1914. dopolnili svoje deseto leto. Sprejemne izkušnje v prvi razred se bodo vršile dne 16. septembra ob 9. uri dopoldne. V vse ostale razrede se bodo sprejemali učenci dne 18. septembra. — Ponavljalne, dodatne in sprejemne izkušnje se vrše dne 17. septembra.

Razna poročila.

PAPEŽEVA ENCIKLIKA O MIRU?

Rim, 10. septembra. (Kor. urad.) »Giornale Italia« pravi, da bo izdal papež Benedikt XV. svojo prvo encikliko, ki bo obravnavala velevažno vprašanje, kako naj se v Evropi zopet mir vpostavi.

CESAR PRI SV. MAŠI ZA POKOJNO CESARICO.

Dunaj, 10. septembra. (Kor. urad.) Danes zjutraj ob deveti uri je bila v kapeli grada Schönbrunn tiha sv. maša za rajno cesarico Elizabeto. Sv. maše se je udeležil tudi cesar.

MONSIGNOR TEDESCHINI PODTAJNIK V VATIKANU.

Rim, 10. septembra. (Kor. urad.) »Giornale d'Italia« poroča, da je postal podtajnik papežev monsignor Tedeschini. zavarovanih križark »Aretusa« in »Learles« in torpednih rušilcev »Druid« in »Laertes« in »Phönix«. Omenjeni križarki pripadata najnovejšim ladjam angleške mornarice, kakor tudi rušilci, ki pripadajo razredoma L. in I. Kje da so posadke trpele izgube, »Times« ne poročajo.

DIVIZIONAR PAUKERT PONE-SREČIL.

Budimpešta, 9. septembra. »Az Est« poroča, da je postal divizionar fml. Fr. Paukert v Süly-Sap žrtev grozne nesreče. Prišel je pod kolesa vozečega vlaka, ki ga je popolnoma raztrgal. Uvedli so preiskavo.

22.000 VJETNIKOV V OSTROGONU.

Ostrogon (Gran), 10. septembra. Tu je interniranih 22.000 vojnih vjetnikov.

CESTA CESARJA VILJEMA V BUDIMPEŠTI.

Budimpešta, 10. septembra. (Kor. ur.) Mestni svet je sklenil imenovati eno cesto po cesarju Viljemu, eno pa po mestu Berolinu.

HRVAŠKI MINISTER PEJAČEVIĆ ZDRAV V FRANCJI.

Osijek, 10. septembra. (Kor. urad.) Grof Marko Pejačević je prejel od svojega očeta pismo, v katerem mu piše, da na Francoskem z njim prav lepo postopajo in da je prejel denar, katerega mu je sin poslal. Začetkoma je moral opravljati navadna dela.

NEMŠKI GENERAL UMRL.

Iz Schuverina poročajo: General pl. Schmidt - Pauli, ki je nadzoroval čete, je padel med vajami mrtev s konja. Zadela ga je kap.

JAPONCI ZAVIJAJO.

Berolin, 10. septembra. (Kor. urad.) »Norddeutsche Allg. Zeitung« piše: Japonski poslanik v Rimu je v nekem pogovoru z urednikom lista »Stampa« izjavil glede umešavanja Japonske v vojsko sledeče: Japonska da je začela vojno, ker ji ni hotela Nemčija obljubiti, da bo pustila trgovske ladje na vzhodu pri miru in ne bo delala ovir trgovskemu prometu. Ta trditev, pravi list, postavlja resnico na glavo. Ravno nasprotno je res. Nemčija je naročila svojim ladjam, naj na vzhodu sploh ne operirajo, če bo ostala Japonska nevtralna. Japonska ni na to niti odgovorila.

NEMŠKI SOCIALNI DEMOKRATI PROTESTIRAJO PROTI MEDNARODNI SOCIALISTIČNI ZVEZI.

Berolin, 10. septembra. (Kor. urad.) Načelnik nemške socialno-demokratske stranke protestira v »Vorwärts«-u, da je vodstvo mednarodne socialne demokracije v zvezi s predsednikom francoske socialistične stranke izdalo oklic na nemško delavsko ljudstvo. To da je kršenje pravil internacionale, proti kateri nemška socialno-demokratska stranka protestira.

MALVERZACIJE V PRAGI.

Praga, 9. septembra. Zapri so tri mestne uradnike, ker so poneverili do 100.000 kron.

PO TREH LETIH NAJDENO TRUPLO PONESREČENEGA TURISTA.

Inomost, 9. septembra. Mehanik Jožef Thönig je našel 600—700 m nad stezo strelec v Hättingu truplo namestniškega stavbnega risarja Karla Bezek, ki se pred tremi leti ponesrečil.

EPIROTI SE BLIŽAJO BERATU.

Iz Valone poročajo, da so Epiroti zasidli goro Kulas, osem ur od Berata.

NEMŠKI PARNIK »CINCINATTI« UŠEL V AMERIKO.

Nemški parnik »Cincinatti« je ušel dvema francoskima križarkama in angleškemu parniku »Baltic« in kanadskemu vojnemu brodovju v Boston.

Angleška linavščina.

Anglež se je hotel delati prijatelja miru v besedah svojih ministrov. Letos je bil angleški kralj v Parizu. Vse vprek je razglašalo angleško časopisje v smislu svoje vlade, da ni bilo pri tem obisku nobenih vojnih dogovorov, da je prijateljstvo med Angleži in Francozi samo miru namenjeno.

Kdor je pa globlje prodiral v angleško javno mnenje, je jasno spoznal, kako se Angleži v zvezi s Francozi pripravljajo za vojsko. »The British Review« je prinesla letos spomladni članek, ki ga je spisal Demetrius C. Boulger, v katerem pravi, da morajo Angleži Francozom pomagati tudi na kopnem. Velike nemške armade se ni bati, če pošlje Angleška pol milijona svojih vojakov na Menso in Reno. V zvezi z belgijsko in nizozemsko armado gotovo užugajo Nemce.

Ta članek je razkril še pred časom, kar se je zdaj zgodilo. Angleži so res vrgli svoje vojake v omenjenem številu na Francosko. Znamenito je to, da se je pisec skliceval tudi na belgijsko armado. Do pičice je bilo vse prej dogovorjeno, vojska je prišla samo nepričakovano, prezgodaj. Tepeni Angleži so zdaj tembolj v sramoti.

Za kaj gre v vojski?

Treba je pomisliti, da se vrši vojna danes po popolnoma drugih metodah, kakor se je svoj čas. V 17. in 18. stoletju so se vojskovele armade za gotove pozicije, mesta, trdnjave. Zavzetje ali pa zguba teh je veljala kot odločitev vojne. Od Napoleonovih časov sem pa temu ni več tako. Cilj vojaških operacij ni več zavzetje gotovega dela zemlje, ampak uničenje sovražnikove armade. Zguba ali zavzetje kakega mesta ali kosa zemlje pride šele v drugi vrsti v poštev. Sedaj, ko so naše čete Lvov zapustile, bi bilo dobro, da si to okolnost v spomin pokličemo.

Dnevne novice.

+ Zadrúžna zveza v Ljubljani prosi one članice, ki se niso odgovorile na njeno okrožnico glede letošnje letine in aprovizacije na kmetih, da to čimprej store.

+ S Homca. Za srečen izid vojske smo namenili letošnji Mali Šmaran. Procesije od vseh krajev, petje, molitev. Na tisoče ljudstva, poln grič. Homca kaj takega še ni videl. Pred 101 letom se je zbralo ljudstvo tudi na Mali Šmaran proti Francozom. Zmagali so tisti dan. Zaupanje v sedanjo zmago, požrtvovalnost, vernost je dihala množica iz lic. Govorila sta pred cerkvijo kan. Lavrenčič, pred kapelico dr. Krek. Čast našemu ljudstvu!

+ Umrl je včeraj v Arosu v Švici g. Milan vitez Gorup pl. Slavinski, sin pokojnega sloven. mecen g. Jos. Gorupa in brat zeta g. ces. svetnika Mathiana v Ljubljani. Zapuščila soproga Lijo, sina Josipa in hčerki Nero in Ksenijo.

— Iz Tržiča. V znak veselja nad zmagami generalov Dankla in Auffenberga je bil pretekli četrtek ves trg v zastavah. V petek zjutraj se je po sv. maši zapela zahvalna pesem, katero je vsa cerkev z navdušenjem odpevala. — V petek zvečer je bila skupna seja obeh Marijinih družb in ženskega odseka društva sv. Jožefa. Pri tej seji se je vršil razgovor glede nabave volne in pletenja nogovic ter drugih potrebščin za prezimovanje naših vojakov. Naši hribovski kmetje so darovali mnogo volne v ta namen. Društvene in družbine članice ter mnogo drugih gospej bo izdelovalo spodnja oblačila za vojake. Nabralo se bo tudi mnogo poštenega berila za vojake po bolnišnicah. Tržič ne bo zaostal za drugimi dobrodelnimi kraji.

— Pulj ni bil obstrlejevan. »Polaer Tagblatt« piše: Vznemirjajoča poročila, ki se širijo iz inozemstva, še vedno niso prenehala. Osebito listi v italijanski kraljevini obsegajo »izredna« poročila, o katerih so naši meščani po pismih svojecev obveščeni. Vsa ta poročila skrbje za smeh, ker so izmišljena, in celo trde, da so Francozi Pulj bombardirali, kar bi mi morali vendar, ki smo v Pulju, znati.

— Izplačevanje vojaških nastanitvenih pristojbin (za častnike, moštvo in konje) za mestni okoliš Spodnja Šiška se vrši v sredo, dne 16. septembra 1914 na mestnem magistratu ljubljani.

skem (vojaški nastavljalni urad, Mestni trg števil. 27, III. nadstropje). — Priloge je s seboj stanovanske nakaznice, oziroma potrdila o resničnosti nastanitve. Uradne ure od 8. do 12. ure dopoldne in od 3. do 6. ure popoldne.

+ **Potrjen sklep kranjskega deželnega zbora.** Cesar je po deželnem zboru kranjskem sklenjeno postavilo o 40-odstotni deželni nakladi na deželne davke potrdil.

— **Spremembe pri č. o. kapucinih.** Iz Celja pojde P. Ladislav Hazemali za gvardijana v Škofjo Loko. Iz Škofje Loke sta prestavljena P. Efrema Majcen in P. Kamil Požar, oba v Lipnico. P. Karl Kemperle ostane v Škofji Loki vikar. V Krškem je imenovan za gvardijana P. Ambrož Majcen. P. Herman ostane v Krškem. V Gorici je gvardijan P. Linus Prah. Iz Gorice pojde P. Jeronim Streminger v Celje za vikarja in voditelja 3. reda, P. Vilibald Rupar v Škofjo Loko kot vodja 3. reda. P. Dionizij Pristovnik pa v Sv. Križu. V Gorici pride P. Janez Reberca iz Lipnice. Iz Lipnice pojde tudi P. Albin v Hautberg in P. Tadej v Wolfsberg. Iz Wolfsberga je prestavljen v Lipnico P. Bonaventura Savec. V Knittelfeldu je imenovan gvardijanom P. Egidij Golob, P. Sigismund Wagner pojde iz Knittelfelda v Muravo za vikarja, P. Hubert pa v Jodning za gvardijana. Iz Irdinga sta prestavljena P. Kerubin in P. Angelus Sattler, oba v Knittelfeld. Iz Mettersdorfa je prestavljen P. Kalist Vavpotič v Celovec; na njegovo mesto pride P. Epifan iz Murave.

— **Č. g. Avg. Zlobec in Ivan Tiringar** sta menjala mesti. Prvi gre kot župni upravitelj v Pomjan pri Kopru, drugi kot ekspozit na Vatovlje pri Divači.

— **Vlak povozil stražo.** Pri lipoglavskem predoru je vrgel stroj vlaka št. 31 na stran črnovojnika Jožefa Kolarja in ga nevarno ranil. Prepeljali so ga v celjsko bolnišnico.

— **Podpolkovnik Schöbinger**, ki je svoj čas služil pri 27. pešpolku je ranjen na nogi in se nahaja v bolnici na Dunaju.

— **Na bojišču padel.** Stotnik 17. pešpolka Artur Schmid je padel na bojnem polju. Zapušča vdovo in dva sinova, od katerih eden stoji v boju tudi pri 17. pešpolku.

— **Poroča.** Dne 7. t. m. se je poročil na Brezjah g. Jožef Malnar, c. kr. profesor v Kranju, z gdč. Pavlo Šumi, hčerko pokojnega posestnika in mesarja Franca Šumija v Kranju.

— **Vodnikovo ulico** dobi Zagreb.

— **Poročil se je** dne 30. m. m. v Castelnuovu di Cattaro major dež. brambnega polka št. 37 Alojzij Krainz z gospičo Ano Brevec.

— **List »Mladi Hrvat«** je prenehal izhajati.

— **Ranjen je bil** na nogi poveljnik 37. pehotne brigade, generalni major Ernest Kletter, katerega so v Plzenju prepeljali. Rezervni poročnik Eduard Girstmayr je pisal svojemu očetu v Maribor iz Galicije, da ga je ranilo 6 krogelj. — 27. m. m. je bil vzhodno od Lvova ranjen stotnik Karl Hawlitschek, rojen Celovečan, ki je bil pred vojsko prideljen posadki v Gorici.

— **Cestni rop.** — **Hranilna knjižica s 25.000 kronami iztrgana iz rok.** Včeraj dopoldne ob 9. uri je bila v Gradcu v 3. okraju pri vходу v hišo neki dami iztrgana iz rok ročna torbica v kateri je bila hranilna knjižica glaseča se na ime Ivan in Ivana Strassberger. Na knjižici je bilo vloženi 25.000 K. V torbici je bila tudi vsota 200 K. Zlikovec je približno 20 let star, srednjevelik, vitek, podolgast obraz in je bil oblečen v temen suknjič in hlače, na glavi pa je imel črn klobuk. Storitca zasledujejo.

— **Kje je treba vložiti prošnje za vojaško podporo?** Vsak opravičenec (to je starši, žena in otroci) mora vložiti prošnjo za vojaško podporo v tisti občini, kjer je stanoval ob času, ko je bil njih vzdrževatelj vpoklican k vojakom.

— **Ranjenci na Reki.** Voce del Popolo poročila, da so od ranjencev, ki so jih pripeljali s parnikom »Eletra« na Reko, trije umrli: in sicer 1 častnik in 2 vojaka.

— **Utonila je v Savi občinska uboga Katarina Bohinec** iz Kamnegorice.

— **Uboj radi žensk.** V Senovu pri Brežicah so dekleta šla pit v gostilno Mihe Ajdnika. Tam in na potu domov jih je nadlegoval posestnikov sin Alojzij Boh. Za dekleta se je potegnil dninar Franc Suhar in vrgel Boha na tla. Boh je nato potegnil revolver, ustrelil na Suharja in ga zadel v srce.

— **Pod orožje pozvani kočijaži.** Graški listi poročajo: Stajersko namestništvo je pozvalo vse kočijaže in voznike od 24. do 50. leta, ki niso služili ali ki niso sposobni za orožje, da se morajo takoj javiti.

Če jih sprejmejo, dobé dnevno 3 krone odškodnine in prosto hrano.

Sv. oče Benedikt XV.

Ljubljanske novice.

Ij **Vsak in vsaka** si pripni vojno kokardo! Vojni pomožni urad c. kr. notranjega ministrstva je izdal vojno kokardo, ki je za to določena, da se ž njo manifestira domoljubno čuvstvo in da se z izkupilom okrepe sredstva za človekoljubne namene. Vojne kokarde so črno-rumene in jako čedne. Izdelane so iz svile in predstavljajo gumb po šahovskem vzorcu, gumb obdaja črno-rumen trak. Vojne kokarde se izdajo v dveh oblikah: z gumbom in z varnostno iglo, ker se pričakuje, da bodo tudi ženske vojne kokarde nabavile in jih nosile. Da vojnih kokard neupravičenci ne bodo ponarejali, se je preskrbelo varstvo vzorca in bodo ponarejevalci morali poravnati škodo in bodo tudi lahko občutno kaznovani. Vojne kokarde se bodo danes in jutri od pol 7. do pol 8. ure zvečer prodajale v vestibulu »Katoliške tiskarne« pred našim upravnistvom. Pohitite vsi ponje, da tako javno manifestirate svoja domoljubna čuvstva! Kokarda velja 30 vin.

Ij **Naši ranjenci.** V bolnišnici II. državne gimnazije v Ljubljani se nahajajo med bolnimi vojaki učitelj Borštnik, Jožef Hrovat, doma iz Kamen vrha pri Zagradcu, ki je izgubil glas in ne more nič govoriti, Leopold Puhar (zastupljenje krvi) in Herman Tomsig iz Trsta, kateremu se je razlil žolč. V Ljubljano je došel rezervni častnik, uradnik tobačne tovarne Franc Aleš, ki ima prestreljeno dlan desne roke. Včeraj so prinesli v Ljubljano zopet okolo 30 ranjencev. Skoro z vsakim vlakom se pripelje nekaj ranjencev. — Nadalje se nam poroča: V Kečkemetu leži v bolnišnici štabni narednik Rudolf Jerše iz Ljubljane, ki ima trikrat prestreljeno desno nogo.

Ij **Dobri ljudje** se opozarjajo, da naj vojakom ne nosijo svežega sadja, ker morejo vojaki od tega dobiti kakšno bolezen. Rajše naj sadje skuhaajo, oziroma n a p r a v i j o k o m p o t i n g a prinese vojakom.

Ij **Ljudske šole v Ljubljani** se začno kakor srednje šole, toda pouk bo za javne šole le v dveh, ozir. treh poslopijih. — Vpisovanje se vrši 18., 19. in 20. septembra, v ponedeljek, 21. dne pa je že pouk, ki se začne s sv. mašo. Duhovni in drugi gospodje ne deželi naj opozore ljudstvo na začetek šole v Ljubljani!

Ij **Društvo »Državne zveze skontistov«**, podružnica Ljubljana, ima sveto mašo v petek ob 6. uri zjutraj pri Srcu Jezusovem za svoje ude, poklicane v vojsko, da se srečno vrnejo.

Ij **Na c. kr. državni obrtni šoli v Ljubljani** se vsled obstoječih razmer pouk ne prične dne 18. septembra, temveč nekoliko pozneje. Pričetek rednega pouka se bo svoječasno naznanil po vseh domačih časnikih. Vsekako se bo stvar tako uredila, da učenci in učence ne bodo trpeli nikake škode glede napredka in vštete šolskega leta.

Ij **Umrli so v Ljubljani:** Primož Perušek, delavec v šumi, 48 let. — Ivanka Kopač, posestnikova žena, 35 let. — Ivan Zakovšek, bajtarjev sin, 1 dan. — Josip Kovač, posestnikov sin, 7 dni. — Alojzij Klein, krojaški vaience, 17 let.

Ij **Slama se bo** prodajala potom licitacije v petek, dne 11. t. m. ob 10. uri dopoldne v II. mestni šoli na Coizovi cesti in na dekljiški šoli pri sv. Jakobu.

Ij **S trga.** Danes je nek Hrvat pripeljal na trg 70 puranov, katere je prodajal po 3 K 60 v.

NARODNO VPRAŠANJE NA OGSKEM.

Budimpešta, 2. septembra. Ogrski naučni minister pl. Jankovič je ukazal, da se morajo na vseh ogrskih državnih šolah, ki jih obiskujejo tudi neogrski otroci, poučevati v I. in II. razredu poleg ogrščine vsi učni predmeti v maternem jeziku otrok, v ostalih razredih pa kot obligaten učen jezik. Pouk se prične že v tem šolskem letu.

Naročajte „Slovenca“!

Mlad trgovski sotrudnik

želi službo premeniti s 1. ali 15. oktobrom v kak večji okraj, v trgovini z mešanim hlago ali tudi za skladiščarja. Zmožen slovenskega in nemškega jezika. Ponudbe pod »zanesljiv« 68 na Trg. društvo »Merkur«, Ljubljana. (Priloga 10 v znamka za cenjeni odgovor.) 2708 3

Prodaja se poceni

nov pianino

2708 v Krakovski ulici št. 19. 3

Zdrava, poštna deklica se sprejme kot

učenka

v trgovino M. POŽENEL, Jesenice-Fuzine. 2705

Kupi se dobro ohranjen

pianino

Več pove upravnistvo »Slovenca« pod št. 2692.

Učenec

z zadestno šolsko izobrazbo in vso oskrbo pri svojih starših, se sprejme v špecerljsko trgovino I. KRIVIC, Ljubljana, Dunajska cesta 4. 2684

Šofer Gostilno

zanesljiv, trezen in priden ter izkušen mehaniker s tozadavnimi učnimi izpričevali, se išče. — Ponudbe je vposlati na Auto-društvo v Škofji Loki, ali pa se osebno zglasiti pri gospodu A. Kašman, trgovcu v Škofji Loki. 2685

Ciril Lilek poštni uradnik Ljubljana.	Anica Lilek roj. Kečel poročena. 2706

Št. 1436/m. š. sv.

Razglas.

Na obeh mestnih slovenskih

otročkih vrtec

se prične novo šolsko leto 1914/15

dne 16. septembra 1914.

Vpisovalo se bo v šolskih prostorih na Zaloški cesti št. 1 in v Cerkveni ulici št. 21 dne 15. septembra 1914 od devetih do dvanajstih dopoldne.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani,

dne 3. septembra 1914.

2709

Josip Kreuzer, posestnik, naznanja v svojem imenu ter v imenu svoje rodbine prežalostno vest, da je njegova ljubljena sestra oziroma teta, gospica

Marija Kreuzer

zasebnica

v starosti 45 let dne 8. t. m. v Wörishofenu preminula in bila tudi tam položena k večnemu počitku.

Bodi ji prijazen sponin!

Wörishofen-Spodnja šiška, dne 9. septembra 1914.

Josip Kreuzer.

Zahvala.

Zadet po nesreči požara, usojam si podpisati izreči slav. ljubljanskemu gasilnemu in reševalnemu društvu, ki je prihitelo nemudoma na lice mesta in mi po trudapolnem delu pod strokovnjaskim vodstvom načelnika, preblagorodnega gospoda Josipa Turka, rešilo, kar se je šlo rešiti dalo, svojo najiskrenejšo zahvalo. Istotako se zahvaljujem za njihovo pomoč slavnim gasilnim društvom iz Spodnje in Zgornje Siske, Most, Male vasi in Kašlja.

V največji meri velja moja zahvala gospodom častnikom in vojakom, nastanjenim v c. in kr. topničarski vojašnici, ki so s svojim neumorno požrtvovalnim delom preprečili še hujšo nesrečo. Zahvaljujem se vsem navzočim varnostnim organom za ves njihov trud.

Vsem onim, ki so mi izrekli ob priliki nesreče svoje sočutje, bodi tem potom iskrena zahvala.

Franc Ravnikar

mestni tesarski mojster

Ljubljana, Linhartova ulica št. 25.

Prodasta se takoj dva 2702 2

harmonija

evrop. sist. s 3 registri nov. amer. sist. z 10 registri

Naslov: Poštni predal št. 146, Ljubljana.

Izurjen 2703 2

organist

in pevovodja išče službe. Službo sprejme tudi začasno. Naslov poštni predal št. 146, Ljubljana.

Mlekar - sirar

išče službe. Ponudbe na upravo tega lista pod šifro »Mlekar« 2704. 2

Gostilno

odda v najem

na Savi pri Jesenicah na Gorenjskem Josip Markež proti prav nizki najemnini. Več se izve pri lastniku Josipu Markežu, posestnik, Jesenice 54, Gorenj.

stopila poštni ekspedient Jožef Stefančič v Dragatušu in poštni ekspedient Černigoj Marij v Lovrani. — V začasni pokoj sta stopili poštni oficijantki Marica Bonetti in pa Pavla Mlakar, obe v Trstu. Stalno vpokojeni pa sta poštna ekspedientka Mecchia Marija v Grožnjanu ter poštarica Bonetti Marica v Bujah. — Umrli so poštni ekspedient v Barbanu Boštjan Malabotič ter Tancig Anton, poštar v Krški vasi. — Razpisano je mesto poštne ekspedienta v Dobri v Brdih na Goriškem (III./4). Pavšal za poštne sluga znaša 756 K. Prošnje je vložiti v teku treh tednov.

Darovi.

I. IZKAZ DAROV

za centralno akcijo kranjskega deželnega odbora v pomoč rodbinam vpklicanih vojakov.

(Nabrano v času do 3. septembra 1914.)

Darovali so: Dr. J. Marinko v Mavčičah pri Kranju 20 K; Franc Zajc, c. kr. fin. svetnik v p. 10 K; Fran Lavtižar, Spodnja Šiška, 10 K; Neimenovan »za one na Dolenjskem« 50 K; Robert Kollman v Ljubljani 100 K; Henrik Dejak, župnik v pok. v Ljubljani, 20 K; Fran Ferjančič, semeniški podvodja v Ljubljani, 20 K; Amalija dr. Pogačnikova v Ljubljani 30 K; Avg. Agnola v Ljubljani 20 K; Podjetnika dr. ing. A. O. Samohrd in Josip Lončarič v Ljubljani 100 K; Uradništvo tvrde dr. ing. A. O. Samohrd & Jos. Lončarič v Ljubljani 50 K; Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani 300 K; Dr. Josip Lesar, kanonik, 20 K; Leopold in Ana Petras v Ljubljani 20 K; Viktorija Dejak v Ljubljani 10 K; Ivan Krisper v Ljubljani 100 K; Martin Knez v Ljubljani 10 K; Kranjska deželna banka v Ljubljani 2000 K; Schneider & Verovšek v Ljubljani 50 K; Val. Scagnetti v Ljubljani 50 K; Dr. Dereani v Kamniku 10 K; Heller Veclav, dež. inženir, 20 K; Fr. Rakovec, kaplan v Metliki, 15 K; Korosec na Abačevji cesti 3 v Ljubljani 5 K; Špedicijska tvrda »Balkan« v Ljubljani 20 K; Tvrda J. C. Mayer v Ljubljani 200 K; Dr. Černe, tajnik deželne banke tu, 10 K; Tvrda Kastelic & Zabkar v Ljubljani 50 K; Ljudska posojilnica v Ljubljani 1500 K; Karol Pollak, tovarnar v Ljubljani, 1000 K; Zbirka neimenovane družbe 20 K 30 vin.; C. kr. okrajni glavar deželnovladni svetnik dr. Cron s soprogo 10 K; Velkvarh Jakob, Ljubljana, Sv. Petra nasip 24, 5 K; F. M. Schmidt v Ljubljani 40 K; Ant. Čadež, katehet v Ljubljani, 15 K 06 vin.; Tvrda L. M. Ecker v Ljubljani 20 K; Tvrda Ant. Stacul v Ljubljani 50 K; Alb. Hlavka v Ljubljani 30 K; Zupanstvo Sv. Ana 20 K; Dr. Bonaventura Jeglič, škof ljubljanski, 50 K; Ljudska hranilnica in posojilnica v Moravčah, 20 K; Povše Franc, deželni poslanec, 50 K; Otto baron Alfaltrern, Križ, 100 K; Fran Klinar, učitelj v pok., Ljubljana, Dol. cesta 31, 5 K; Hranilnica in posojilnica v Dobo 10 K; Schweiger Fran, Leskovec, 20 K; Hranilnica in posojilnica v Kočevju 25 K; Hranilnica in posojilnica v Smedniku 10 K; Ljudska posojilnica v Gor. Logatecu 5 K; Lavrenčič Ivan, dekan v Kamniku, 10 K; Rudarska zadruga v Ljubljani 200 K; Tvrda Jos. Lehner, tesarski mojster v Ljubljani, 10 K; Friderik baron Rechbach, Kreuzberg, 50 K; Hranilnica in posojilnica v Tomišlju, 10 K; Obrtno kreditna zadruga v Ljubljani, 10 K; Hranilnica in posojilnica v Žužemberku, 50 K; Dr. Karel Triller, odvetnik in dež. odbornik, 50 K; Zupančič Anton, profesor v Ljubljani, 50 K; Ing. G. Rumpel na Dunaju 40 K; Tvrda H. v. Gimbom & Zifferer, Dunaj, 6 K; Julij Goeken v Trzinu 10 K; Tvrda Brüder Redlich & Berger, Dunaj, 200 K; Dr. Evgen Lampe, dež. odbornik v Ljubljani, 10 K; Hranilnica in posojilnica v Kropi 3 K; Dr. Vinko Gregorič, primar v Ljubljani, 20 K; Dremelj Ivan, nadučitelj v Polici, 10 K 20 vin.; Hranilnica in posojilnica v Lešah pri Trzinu 5 K; Posojilnica Sv. Križ pri Kostanjevici 10 K; Baron Leopold Lichtenberg, Habach-Trzin, 100 K; Hranilnica in posojilnica Št. Vid nad Ljubljano 10 K; Hranilnica in posojilnica v Skočjanu pri Mokronogu 20 K; Hranilnica in posojilnica Št. Lambert 10 K; Črmošnjice, zupanstvo, 50 K; Feliks Urbanc, trgovec v Ljubljani, 50 K; Fran Zakotnik, župan v Zg. Šiški 60 K 50 vin.; Tvrda Rella & Nečak, tu, 50 K; Hranilnica in posojilnica v Hranovcih pri Postojni, 20 K; Hranilnica in posojilnica na Blokah 20 K; M. Kolar, stolni dekan v Ljubljani, 20 K; Dr. Aleš Ušeničnik, prof. bogoslovja v Ljubljani, 25 K; G. Petsche, Stara cerkev pri Kočevju, 10 K; Alfred Fleissner v Mödlingu pri Dunaju 20 K; Dr. Keleti & Muranyi, kom. tovarna v Ujpest, 10 K; Ing. Fr. Rödlbach v Ljubljani 10 K; Hranilnica in posojilnica v Motniku 20 K; C. kr. kmetijska družba za Kranjsko v Ljubljani 300 K; Tvrda Ing. A. Hilscher v Gradcu 5 K; A. E. G. Union, Elektrizität A. Gesellschaft na Dunaju 100 K; Mrak Josip, župan v Podgorju, 5 K; Hranilnica in posojilnica na Krki 10 K; Vilhelm Brückner & Co., Gradec, 50 K; Remskar Valentin, Dol. Logatec, 6 K; Hranilnica in posojilnica v Dragatušu 5 K; Cebelarska podružnica kamniškega okraja po Jak. Virijentu 20 K; J. Gregorič, Ljubljana, 20 K; Tvrda F. P. Vidic & Comp. v Ljubljani 50 K; Neimenovan duhovnik 20 K; Trnovsko

Zemljevid k nemškim zmagam pri Reimsu in Verdunu.

prosvetno društvo v Ljubljani 25 K; Nikolaj vitez Gutmannsthal-Benvenuto 1000 K; Trifailer Kohlenwerksgesellschaft, Dunaj, 400 K; Karl B. Mally v Trzinu 30 K; Šentpetersko prosvetno društvo v Ljubljani 10 K; Rud. Fischer, stavbenik, Kismarton (Ljubljana), 30 K; Dr. Iv. Svetina, c. kr. gimn. prof. v pok., 20 K; Tvrda Janesch & Schnell na Dunaju 20 K; Traven Karel, Idrija, 10 K; Koritnik Jakob, župnik, Bloke, 10 K; Zust Ignacij, župnik, Polšnik, 5 K; Pavlin Frančišek, župnik, Št. Vid nad Cerkljico, 50 K; Dimnik Franc, župnik, Begunje pri Cerkljici, 5 K; Vilfan Anton, Ježica 40, 20 K; Zupan Simon, župnik na Ježici, 20 K; Zelnik Josip, župnik, Čemšenik, 10 K; Hranilnica in posojilnica v Šturjah 20 K; Povše Franc, kanonik v Novem mestu, 5 K; Virant Ivan, kanonik v Novem mestu, 2 K; Rihar Stelan, župnik v Planini pri Rakeku, 10 K; Krek Franc, župnik v Vranji peči, 30 K; Hranilnica in posojilnica v Zagradcu 10 K; Fran Kasav, Goli v Idriji 20 K; Hranilnica in posojilnica v Horjulu 5 K; Zakotnik Josip, duhovnik, Št. Vid nad Ljubljano, 2 K; J. Majar, Izlake, 1 K; Poljšak Anton, Bevke, 5 K; Tvrda J. Meini's Erben na Dunaju 20 K; Dervovšek Jurij, župnik v pok. v Repniah, 10 K; Brenc Ivan, župnik v pok. v Preski, 10 K; Kmet Mihael, župnik v Šturijah pri Ajdovščini, 5 K; Kramer Ivan, župnik, Ribno, 10 K; Golmajer Josip, župnik, Vače, 25 K; Azman S., župnik, Kama goriča, 5 K; Preša Josip, župnik v pok., Trzin, 10 K; Potokar Josip, župnik v Trzinu, 10 K; Jerič Anton, župnik, Lozice p. Št. Vid nad Vipavo, 5 K; Debelak Ivan, župnik, Št. Jurje p. Grosuplje, 5 K; Plevaneč Ivan, župnik v pok., Veliki Gaber, 20 K; Kocjančič Anton, župnik, Mirna, Dolenjsko, 10 K; Zorko Franc, župnik, Catež, 10 K; Koželj Franc, župnik, Zapoge, 5 K; Laznik Josip, župnik, Slavina, 25 K; Fajdiga Ignacij, gimnazijski ravnatelj, Kranj, 10 K; Pokorn Frančišek, župnik, Besnica, 10 K; Erzen Franc, župnik v pok., Mengeš, 5 K; Mihelčič Ivan, župnik, Zaplana, 5 K; Dr. Ivan Šusteršič, deželni glavar, 500 K; Knaol Andrej, župnik, Kolovrat, 5 K; Filler Venceslav, župnik, Dole pri Litli, 5 K; Abram Anton, župnik, Dolenja Košana, 10 K; Novak Josip, župnik, Dragatuš, 5 K; Gašpar Vilman, župnik, Ljubno, 10 K; Vukšinič Davorin, oskrb., Metlika, 5 K; Abačič Matej, kurat v pok., Repnje, 5 K; Sterk Jurej, Vinica, 50 K; Bohinec, župnik, Duple pri Trzinu, 10 K; Sitar Valentin, Št. Gotard, 2 K; Posojilnica v Žužemberku 100 K; Lesar Jan., župnik, Šmartno pod Smarno goro, 5 K; Plajfar Jan., župnik v Javorjah pri Škofiji Loki, 20 K; Vondrašek Venceslav, župnik, Podbrezje, 10 K; Tvrda bratje Piatnik, Radeče, 300 K; Podbovšek Jernej, kaplan, Sv. Peter v Ljubljani, 20 K; Dobnikar Ivan, župnik, Janče, 10 K; Jaklič Karel, župnik, Prežganje, 10 K; Kromar Ivan, župnik, Stari trg, 10 K; Hranilnica in posojilnica v Št. Vidu pri Zatični, 15 K; Zbačnik Fran, duhovnik, Hrastje p. Kranj, 10 K; Župni urad Zabcna pri Škofiji Loki 5 K; Tvrda Peter Kozina & Co. v Ljubljani 100 K; Peter Kozina v Ljubljani 50 K; Župni urad v Stari cerkvi pri Kočevju (Mitterdorf) 10 K; Češka industrijska banka, podružnica v Ljubljani, 100 K; Šinkovec Avgust, Škofja Loka, 10 K; Posojilnica in hranilnica Sv. Križ pri Litiji 30 K; Režen Josip, župnik, Unec pri Rakeku, 10 K; Gerčar Jan, župnik, Dob, 20 K; Lakmayer Fran, župnik, Preddvor p. Tupalje, 6 K; Češenj Andrej, župnik, Podgrad, 5 K; Jakel Val., župnik, Lahoviče, 2 K; Dr. Janko Benedik, Bled, 5 K; Gerzin Matija, župnik v Preserju, 10 K; Engelbert Berlan, župnik, Zagradec, 3 K; Soukup Ivan, župnik, Stara Oselca, 5 K; Knific Josip, župnik v Tomišlju, 10 K; Juvan Franc, župnik, Sv. Križ nad Jesenicami, 20 K; Franjo Blumauer, tapetnik v Ljubljani, 2 K; Dr. Fr. Ušeničnik, prof. bogoslovja v Ljubljani, 20 K; Pogrebno podporno društvo poštnih uslužbencev v Ljubljani 10 K; Golf Anton, župnik, Bohinjska Srednja vas, 10 K; Hranilnica in posojilnica v Boh. Srednji vasi, 50 K; Jereb Matevž, župnik, Spodnji Bernik pri Kranju, 5 K; Texter K., župnik, Višnja gora, 20 K; Škerjanec Ivan, župnik, Vreme, 5 K; Ramovš Andrej, župnik, Dobrepolje, 5 K; Jos. Hartman, župnik v Blagovici, 10 K; Koller Gustav, župnik, Podgora pri Vipavi, 5 K; Hranilnica in posojilnica v Vipavi 100 K; Pavlič Kozma, župnik, Sv. Križ pri Kostanjevici, 10 K; Demšar Franc, Češnjica pri Zeleznicah, 20 K; Rojtna Marija, Spodnja Šiška, 10 K. — Skupaj 11.941 K 06 vin.

Sprejemem takoj
krojaškega pomočnika
za bolše, veliko, stalno delo. Ivan Štupica, krojaški mojster, Dob pri Domžalah. 2672

Zlate svetinj: Berlin, Pariz, Rim itd.
Najbolj. kosm. zobostati sredstvo
Seydlin
Izd. O. Seydl
Ljubljana, Stritarjeva ulica 7

Išče se zanesljiv
hlapec
za opravljanje vseh gospodarskih del v starosti od 30-45 let, vešč branja in pisanja. Ponudbe do 12. t. m. na upravo »Slovenca« pod »Zanesljiv hlapec 2673«. (Priložiti je znamko za odgovor!) 2673

VINO
je zelo poceni, ker je še mnogo starega in se bliža novo. Kdor ga želi naročiti, naj se obrne na 2103
Ano Maljavac, Roč-Istra.

Kavarna J. Zalaznik
priporoča vsem Ljubljancem in gos'om z dežele
najboljši zajtrk
kakor priznana dobro belo kavo, čokolado, kaka, čaj, fine likerje in najtinejše pecivo. 3219

Blagajničarka
in prodajalko sprejme tvrda
OTON HOMAN, Radovljica. 2677

Deklica
učenka
stara 15 let, želi kot vstopiti v kako trgovino z mešanim blagom. Zmožna je slovenskega in nemškega jezika, ter vajena v strojepisju. Učna doba po dogovoru. Naslov pri upravi lista pod št. 2980. (Znamka!)

SANATORIUM EMONA
ZA NOTRANJE IN KIRURGIČNE BOLEZNI.
LJUBLJANA, KOMENSKEGA ULICA 4
SEMPZDRANK PRIMARJ DR. FR. DERGANČ

V Žireh, Staravas poleg glavne ceste, se prodaja po zelo nizki ceni (4400 K) enonadstropna
nova hiša št. 80
s kuhinjo in 3 sobami, zelo pripravna za eno družino; hiša se da tudi v najem pod ugodnimi pogoji. — Dopisi na Marija Retel, Staravas, Žiri št. 80. 2680

Brezplačno
naučim vsakega fotografovati, kdor kupi pri meni (2066)
fotografični aparat.
Foto-manufaktura in drogerija
»ADRIJA«
zaloga fotografičnih aparatov in potrebščin
LJUBLJANA
Selenburgova ul. 5.

Ranjenci v Gorici.

V rezervni bolnišnici (centralno semenišče) so še naslednji ranjenci, ki so došli v terek: Marko Štravs, topničar od 8. polj. top. polka (1. bat.) iz Lipnice na Štaj., je bolan. — Ivan Uršič, korporal 8. polj. top. polka (5. bat.), iz Kobarida, je ustreljen v desno koleno. — Franc Jaklitsch, pešec 27. domobr. polka iz Kočevja, ima zvito desno nogo. — Norbert Neuner, ognjčar 8. polj. top. polka, iz Slov. Gradca na Štaj., obstreljen v desno stegno. — Jurij Druškovič, korporal 8. top. polka iz Brežic, je obstreljen v desno stegno. — Alojzij Vrech, pešec 27. domobr. polka iz Kopra, obstreljen v levo roko. — Ant. Jož. Franza, topničar 8. top. polka iz Muscoli v Furlaniji, ima prestreljeno desno nogo.

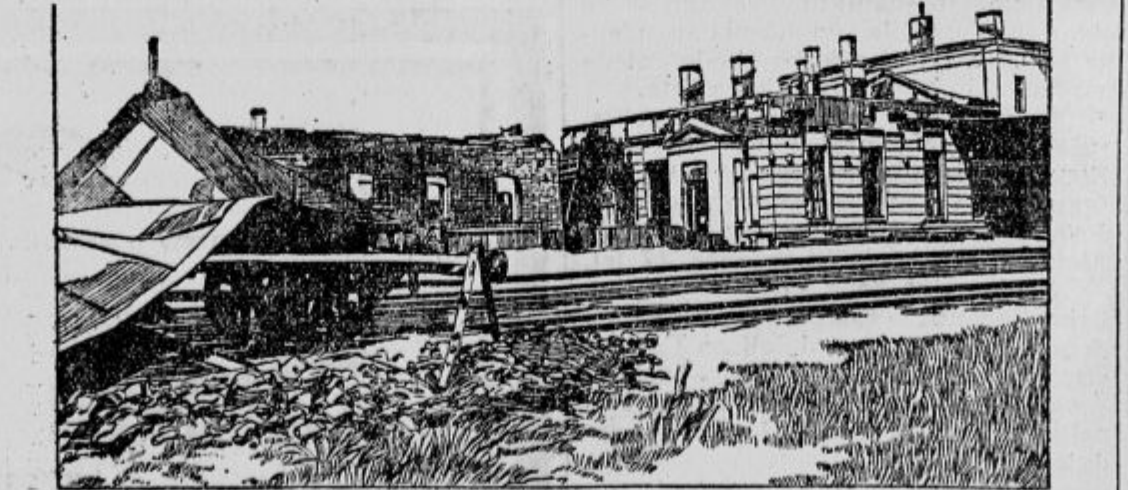
V vojaški bolnišnici so nastanjeni še naslednji novodošli ranjenci: Ivan Rusjan od 27. domobr. polka, iz Renč, obstreljen v levo roko. — Andrej Černič, pešec 27. domobr. polka iz Standreža, je lahko ranjen z bajonetom v levo roko. — Emil Mavrič, pešec 27. domobr. polka iz Krmina (Medane?), ima zvito roko v rami. — Jožef Brešan iz Ločnika, pešec 97. pešpolka, iz Ločnika, mu je odstreljen prst na roki.

Za spravo med narodi na Ogrskem.

»Information« piše: Srbska ljudska, liberalna in radikalna stranka so svoje delovanje ustavile in naznanjajo v skupnem manifestu, da se bodo z ramo ob rami borili za skupno domovino proti skupnemu sovražniku. Ta korak so storile stranke brezpogojno. Ogrska vlada je vzela to z velikim zadoščenjem na znanje; danes je gotovo, da bo cerkvena avtonomija pravoslavni Srbov na Ogrskem, ki je bila pred letom ukinjena, v najkrajšem času zopet vpostavljena. Če se vpoštevajo še novi razglasi ogrskega naučnega ministra Janovčiča o pomenu materinščine v šoli, nadalje slovesna obljuba, katero je dal grof Tisza Rumunom, da bodo dobili vse, kar jim gre, bo narodnostni spor na Ogrskem hitro končan. »Information« pravi: »Narodnostni spor gre proti koncu, in sicer na Ogrskem veliko hitreje in temeljiteje, kakor v Avstriji. Konec vojske bo našel Ogrsko vso zedinjeno.«

Osebnosti s pošte.

Mesto poštne ekspedienta v Dragatušu je dobila Rafaela Bregant, enako mesto v Naklem pri Kranju pa Frančišek Korenčan. — Poštar Miško Kirac je premeščen iz Medulina v Kastav, poštar Trifon Borič pa iz Kastva v Medulin. Nadalje so premeščeni poštni oficijantje: Schottlick Jožef iz Trsta v Kormin, Kaloper Salvator iz Kormina v Trst, Papo Samuel iz Pulja v Buje, Jelenc Vekoslav iz Novega mesta v Matulje, Brejc Avguštin iz Matuljev v Novo mesto, potem poštne oficijantke: Fabianich Viljemina iz Rovinja v Pulj, Dimič Marica iz Kranja v Ljubljano ter Poderžaj Ljudmila iz Ilirske Bistrice v Kranj. — Poštno službovanje je odpovedala poštna oficijantka Janja Hofbauer v Pulju. Iz poštne službe sta iz-

Od Rusov požgana železniška postaja.

Rusi požigajo.
Postopanje našega sovrznika na zahodni meji bilje v obraz vsakemu ljudskemu pravu. Pri vpadih v nemško ozemlje so Rusi požigali in pustošili kraje in morili prebivalce. Celi obmejni krajji so bili požgani in mnogi prebivalci so mogli le z največjo težavo rešiti si

golo življenje. Ali tudi svoji deželi ne prizanašajo Rusi v svojem besnem divjanju. Tudi na drugi strani meje označuje uničenje in opustošenje njihovo pot. Današnja slika nam kaže obmejno železniško postajo, požgano od ruskih čet.